

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابقِ یوحنا

پیشگفتار

زندگی نامہ عيسیٰ مسیح مُطابقِ یوحنا از سہ زندگی نامہ عيسیٰ مسیح کہ دَ وسیلہ سہ نفرِ دیگرہ نوشتہ شدہ از نگاہِ طرزِ نوشتہ فرقِ درہ و امچنان واقعہ های رہ کہ یوحنا ی رسول دَ زندگی عيسیٰ مسیح دیدہ از نقطہ نظرِ خود خو دَ زیرِ راهنمایی روحِ اَلْقُدسِ نوشتہ کدہ. ای زندگی نامہ بعد از سہ انجيلِ دیگرہ نوشتہ شدہ، مگم دَ ای زندگی نامہ دَ بارہ امزو واقعہ های زندگی عيسیٰ مسیح و تعلیمات و مُعجزہ های شی اشاره شدہ کہ دَ دیگرہ زندگی نامہ ها اشاره نَشُدہ. امچنان یوحنا دَ امزی زندگی نامہ از بعضی مُعجزہ های عيسیٰ مسیح تورہ مُوگیہ کہ معنای روحانی درہ. خانندہ ها قد خاندونِ امزی زندگی نامہ میتنہ معلوماتِ کلوتر دَ بارہ زندگی عيسیٰ مسیح دَ دستِ بیرہ. دَ ای زندگی نامہ دَ بارہ اَلوہیتِ عيسیٰ مسیح بطورِ واضحِ اشاره شدہ، چُون عبارتِ «ما اَسْتُم» رہ کہ اولین دفعہ خُدا دَ کتابِ خُرُوجِ دَ فصلِ ۳ آیہ ۱۴ بلدہ خود خو اِسْتِفادہ کدہ، عيسیٰ مسیح چندین دفعہ دَ امزی زندگی نامہ بلدہ خود خو اِسْتِفادہ مُونہ. بطورِ نمونہ دَ فصلِ ۸ آیہ ۵۸ مُوگیہ: ”ما دَز شُمو راست مُوگم، پیش ازی کہ اِبْرَاهِيمِ تَوَلَّد شُنہ، ما اَسْتُم!“ مطلبِ عيسیٰ امی بُود: ما ہمیشہ اَسْتُم. ما پیش از تَوَلَّدِ اِبْرَاهِيمِ بُوَدُم و هنوز ام اَسْتُم.

دای زندگی نامه مثل های وجود دره که سون رابطه خدا و انسان، رابطه رسولا و ایماندارا و رابطه ایماندارا و ایماندارا اشاره مونه، بطور نمونه مثل «تاگ انگور» و «چوپو و گوسپندو». امچنان کلمه «محبت» د امزی زندگی نامه کلو د کار رفته و محبت غوجی ره که خدا بلده انسان دره د طریقه های مختلف نشو میدیه. بطور مثال د فصل ۳ آیه ۱۶ موهیه: ”چون خدا دنیا ره ایقس دوست دشت که باچه یگانه خو ره دد تا هر کسی که دزو ایمان بیره نابود نشنه، بلکه صاحب زندگی ابدی شنه.“

مقصد نوشته امزی زندگی نامه ره یکی از آیه های شی اینی رقم بیان مونه: ”مگم امی چیزا نوشته شد تا شمو ایمان بیرید که عیسی امو مسیح وعده شده و باچه خدا یه و شمو د وسیله ایمان آوردو د نام ازو صاحب زندگی ابدی شنید.“ (فصل ۲۰، آیه ۱۹)

فهرست عنوانها

کلام انسان جور شد (فصل ۱، آیه ۱)

یحیای تعمید دهنده عیسی ره معرفی مونه (۱:۲۹)

یارای اول مولا عیسی (۱:۳۵)

مُعجزه د شارِ قانا (۱:۲)

عیسی د خانه خدا (۲:۱۳)

عیسی و نيقوديموس (۳:۱)

عیسی و یحیی (۳:۲۲)

عیسیٰ از عالمِ باله آمدہ (۳۱:۳)
تورہ عیسیٰ قد خاتونِ سامیری (۱:۴)
عیسیٰ یگ آدمِ شلِ ره دَ روزِ عیدِ شفا میدیہ (۱:۵)
مقام و اختیاراتِ عیسیٰ مسیح (۱۹:۵)
نان بلده پنج هزار نفر (۱:۶)
عیسیٰ و برارون شی (۱:۷)
عیسیٰ دَ اورشَلیم (۱۰:۷)
کوششِ بلده گرفتارِ کدونِ عیسیٰ (۳۱:۷)
بے ایمانی کتہ کلونای یهود (۴۵:۷)
خاتونی که دَ بدکاری گرفتار شد (۱:۸)
عیسیٰ نورِ دُنیا آسته (۱۲:۸)
عیسیٰ از رفتو دَ عالمِ باله تورہ موگه (۲۰:۸)
آزادی از گناه (۳۰:۸)
یگ آدمِ کور پینا موشه (۱:۹)
سوال و جوابِ فریسیا دَ باره شفای آدمِ کور (۱۳:۹)
مثلِ چوپونِ نیکو (۱:۱۰)
یهودیا عیسیٰ ره بسمِ رد مونه (۲۲:۱۰)
فوت و زنده شدنِ ایلعازر (۱:۱۱)
تحفه پُرارزشِ مریم (۱:۱۲)

پیشگویی عیسیٰ دَ بارِه مَرگِ شی (۲۷:۱۲)
شُشتونِ پایای یارا دَ شامِ آخِر (۱:۱۳)
عیسیٰ دَ بارِه اِنکارِ پِترُسِ پیشگویی مونه (۳۱:۱۳)
یگانه راه (۱:۱۴)
وعدِه روحِ اَلْقُدسِ (۱۵:۱۴)
تاگِ حقیقی (۱:۱۵)
دُنیا از یارایِ مسیحِ نَفرتِ دَره (۱۸:۱۵)
عَمِ یارا دَ خوشیِ تبدیلِ موشه (۱۶:۱۶)
دَ بارِه دُعا (۲۳:۱۶)
دُعایِ عیسیٰ بَلدِه پِیروایِ شی (۱:۱۷)
گِرِفتاریِ عیسیٰ (۱:۱۸)
سوالاتیِ پیشوایِ بزرگِ از عیسیٰ (۱۹:۱۸)
پِترُسِ عیسیٰ ره اِنکارِ مونه (۲۵:۱۸)
عیسیٰ دَ پیشِ پِیلاطُسِ (۲۸:۱۸)
عیسیٰ دَ صلیبِ کُشتهِ موشه (۱۶:۱۹)
عیسیٰ دَ یارایِ خُو ظاهرِ موشه (۱۹:۲۰)
عیسیٰ دَ هفتِ یارِ خُو ظاهرِ موشه (۱:۲۱)

کلامِ انسان جور شد

۱ دَ اَزَل کلامِ بُود و کلامِ پِیشِ خُدا بُود و کلامِ خُودِ خُدا بُود. ۲ اُو از اَزَل قَد خُدا بُود. ۳ تمامِ چِیزِ دَ و سِیلِه اَزو خَلقِ شُد و بَدونِ اَزو هِیچِ چِیزِ اَم خَلقِ نَشُد. هر چِیزی که دَ و جُود اَمَد ۴ دَزو زِندگی دَشت و زِندگی نُورِ اِنسان بُود. ۵ نُورِ دَ تَرِیکی رُوشنِی مِیدیه و تَرِیکی دَ بِلِه اَزو زور نَشُدِه.

۶ یِگِ اَدَمِ ظاهِرِ شُد که از طرفِ خُدا رِبی شُد و نامِ شیِ یحییٰ بُود. ۷ اُو بِلدِه شاهِدی دَدو اَمَد تا دَ بارِه نُورِ شاهِدی بَدیه و تا پِگِ مَرَدَمِ دَ و سِیلِه اَزو اِیمانِ بیره. ۸ اُو خُودِ شیِ اَمُو نُورِ نَبُود، بَلکِه اَمَد تا دَ بارِه اَمزُو نُورِ شاهِدی بَدیه.

۹ نُورِ حَقِیقِی که بِلدِه هر اِنسانِ نُورِ مَوْبَخِشِه دَ دُنیا مِیَمَد. ۱۰ دَ حَقِیقَتِ اُو دَ دُنیا بُود و دُنیا دَ و سِیلِه اَزو خَلقِ شُد، و لِه مَرَدَمِ دُنیا اُو رِه نَشِنخت. ۱۱ اُو دَ بَینِ قَوْمِ خُودِ خُو اَمَد و قَوْمِ خُودِ شیِ اُو رِه قَبُولِ نَکَد. ۱۲ مِگَمِ تمامِ کَسایِ که اُو رِه قَبُولِ کَد، یَعنی دَ نامِ اَزو اِیمانِ اُورَد، اُو دَزوا حَقِ ازی رِه دَد که بچکِیچایِ خُدا شُنِه، ۱۳ بچکِیچایِ که نَه از خُون، نَه از خاهِشایِ نَفَسِ اِنسان و نَه اَم از خاهِشِ جِسمانیِ یِگِ مَرَدِ دَ و جُودِ اَمَد، بَلکِه از اِرادِه خُدا.

۱۴ کلامِ اِنسانِ جورِ شُد و دَ بَینِ اَمزُو زِندگیِ کَد. مو بزرگی-و-جلالِ اَزو رِه دیدی، بزرگی رِه که تنها لایقِ باچه یِگانه از طرفِ آتِه آسمانیِ بُود و پُر از فیض و راستی.

^{۱۵} یحییٰ دَ باره ازو شاهدی دَد و جار زده گُفت: ”ای امو کس آسته که ما دَز شمو گُفتدُم:

’ او که بعد از مه مییه، مقام شی از مه کده باله آسته، چُون او پیش از مه وجود

دشته. ”^{۱۶} از بَرکتِ بے اندازه ازو فِیضِ سِرِ فِیضِ نَصِیبِ پگ مو شُدِه. ^{۱۷} چُون شریعت

تَوَسُطِ مُوسَى دَز مو دده شُد و فِیض و راستی دَ و سِیلِه عِیسیٰ مَسِیحِ دَز مو رَسِید. ^{۱۸} خُدا

ره هیچ کس هرگز ندیده؛ یگانه باچه که دَ آته نزدیک آسته، او خُدا ره دَز مو شَنخَتند.

^{۱۹} و شاهدی یحییٰ اینمی آسته: وختیکه رهبرای یهودیا پیشوایو و لاویا ره از شارِ اورشلیم

رِی کد تا ازو پُرسان کُنه که ”تُو کی آستی؟“ ^{۲۰} او اقرار کد و مُنکر نَشُد، اَره، او اقرار

کد که ”ما مَسِیحِ نِیَسْتُم.“ ^{۲۱} و اونا از شی پُرسان کد: ”پس تُو کی آستی؟ آیا تُو اِلیاس

پِیغمبر آستی؟“ او گُفت: ”نه، ما نِیَسْتُم.“ اونا بسم پُرسید: ”آیا تُو امو پِیغمبر آستی که

مو چیم دَ راهِ شی آستی؟“ او جواب دَد: ”نه.“ ^{۲۲} دَ آخِر اونا دَزو گُفت: ”پس تُو کی

آستی؟ مو بلده امزو کسای که مو ره رِی کده باید یگ جواب بُری. تُو دَ باره خود خُو

چی مُوگی؟“

^{۲۳} او گُفت:

”ما آوازِ کسی آسْتُم که دَ بیابو جار زده مُوگه:

’ راه ره بلده خُداوند آماده کُنید، “

امو رقمیکه اشعیا پیغمبر گفتد.

^{۲۴} امو نفرای که از طرف فریسیا ری شدد، ^{۲۵} ازو پرسان کده گفت: ”اگه تُو نه مسیح و نه ایاس پیغمبر و نه ام امو پیغمبر دیگه آستی، پس چرا غسلِ تعمید میدی؟“ ^{۲۶} یحیی د جواب ازوا گفت: ”ما قد آو غسلِ تعمید میدم، مگم د بین شمو یگ نفر ایسته یه که شمو آو ره نَمینَخشید. ^{۲۷} آو امو کس آسته که بعد از مه مییه و ما حتی لیاقت ازی ره ندرم که بند چپلی شی ره واز کنیم.“ ^{۲۸} ای چیزا د آغیل بیتِ عنیا که د آو لبِ دریای اُردن آسته، واقع شد، یعنی دمزو جای که یحیی مردم ره غسلِ تعمید میدد.

یحیای تعمید دهنده عیسی ره معرفی مونه

^{۲۹} روز دیگه شی یحیی دید که عیسی طرفِ ازو مییه. اوخته یحیی گفت: ”اونه، باره خُدا که گناه دُنیا ره باله مونه. ^{۳۰} ای امو کس آسته که ما د باره شی گفتدم: بعد از مه یگ مرد مییه که از مه کده بزرگتر آسته، چراکه او پیش از مه وجود داشته. ^{۳۱} ما خود مه او ره نَمیشَنختم، مگم بخاطری که او د بنی اسرائیل معرفی شنه، ما امدم تا قد آو غسلِ تعمید بدم.“ ^{۳۲} یحیی د شاهدی خو ادامه دده گفت: ”ما روح القدس ره دیدم که د شکل یگ کوتر از آسمو نازل شده د بله ازو ششت و امونجی مند. ^{۳۳} ما تا او غیت او ره نمی شنختم، مگم خُدای که مره ری کد تا مردم ره قد آو غسلِ تعمید بدم، او دز مه گفت: د بله هر کسی که روح القدس نازل شده ششت، او امو شخص آسته که قد روح القدس

عُسلِ تعمیدِ میدیه. ^{۳۴} ما دَ چیم خو دیدیم و شاهدی دده مَوگیم که او باچه خُدا یه.

یارای اوّلِ مولا عیسیٰ

^{۳۵} روزِ دیگه شی ام یحییٰ قد دُو پیرو خو دَ امزو جای ایسته بُود. ^{۳۶} وختی دید که عیسیٰ

ازونجی تیر موشه، او گُفت: "اونه، باره خُدا." ^{۳۷} وختیکه امو دُو پیرو توره یحییٰ ره

شِنید، اونا از پسِ عیسیٰ ربی شُد. ^{۳۸} عیسیٰ دَور خورده دید که اونا از پس شی مییه و

ازوا پُرسان کده گُفت: "شمو چیزخیل ره موبالید؟" اونا دَزشی گُفت: "ربی - که

«اُستاد» معنی میدیه - دَ کجا میشینینی؟" ^{۳۹} او دَزوا گُفت: "بیید و بنگرید." پس اونا

آمده دید که او دَ کجا میسُشت و اونا امو روز ره قد شی مند، چون ساعتِ دهم روز بُود.

^{۴۰} یکی امزو دُو نفر که توره یحییٰ ره شِنید و از پسِ عیسیٰ ربی شُد، نام شی اندریاس،

برارِ شِمعون پترس بُود. ^{۴۱} او اوّل برارِ خو شِمعون ره پیدا کده دَزو گُفت: "مو مسیح ره

پیدا کده" که ترجمه شی «انتخاب شده خُدا» آسته. ^{۴۲} او شِمعون ره پیشِ عیسیٰ اُورد و

عیسیٰ سون شی توخ کده گُفت: "تو شِمعون باچه یونا آستی. ازی بعد نام تو کیفا

بشه." که معنای شی «قاده» آسته.

^{۴۳} روزِ دیگه شی عیسیٰ قصد کد که دَ منطقه جلیلیه بوره. او فیلیپس ره پیدا کده دَزو

گُفت: "از پشت مه بیه." ^{۴۴} فیلیپس از شارِ بیت صیدا، یعنی از شارِ اندریاس و پترس

بُود. ^{۴۵} اوخته فیلیپس رفته نتنائیل ره پیدا کد و دَزو گُفت: "مو کسی ره پیدا کده که

مُوسى دَ تورات و پيغمبرا دَ ديگه كِتابا دَ باره شى نوښته كده؛ او عيسى باچه يوسف از شارِ ناصره يه. ”^{۴۶} نَتَنائيل دَزُو كُفت: ”آيا از ناصره ام چيزى خُوب بُر موشه؟“ فيليپس كُفت: ”بيه و توخ كو.“^{۴۷} وختى عيسى ديد كه نَتَنائيل سُون شى ميبه، دَ باره ازُو كُفت: ”اينه، يگ اسرائيلى حقيقي كه دروغ و فريب دز شى نيبه.“^{۴۸} نَتَنائيل دز شى كُفت: ”از كجا مره مينخشي؟“ عيسى دَ جواب ازُو كُفت: ”پيش ازى كه فيليپس تُو ره كوى كنه، وختيکه دَ تى درخت انجير بودى، ما تُو ره ديدم.“^{۴۹} اوخته نَتَنائيل دَ جواب شى كُفت: ”استاد، تُو باچه خدا استى. تُو واقعا پادشاه بنى اسرائيل استى.“^{۵۰} عيسى دَزُو كُفت: ”فقط امى كه دز تُو كُفتُم تُو ره دَ زير درخت انجير ديدم، ايمان اوردى؟ ازى بعد ازى كده كاراى بزرگتر ره ام مينگرى.“^{۵۱} و او بسم دَ نَتَنائيل كُفت: ”ما دز شمو راست موگم: شمو آسمو ره مينگريد كه واز شده ملايکه هاى خدا از بله سر «باچه انسان» باله موره و تاه ميبه.“

مُعْجِزَه دَ شَارِ قَانَا

۲ دَ روزِ سوّم، دَ شارِ قانای جليليه يگ توى بود و آبه عيسى ام دَ اونجى بود.^۲ عيسى و يارای شى ام دمزو توى دعوت شده بود.^۳ وختيکه شراب انگور تامو شد، آبه عيسى دَزُو كُفت: ”شراب ازوا تامو شده.“^۴ عيسى دَزُو كُفت: ”آى خاتو، دز مه و از تُو چى غرض؟ تا آلى ره وخت مه نرسیده.“^۵ آبه شى دَ خدمتگارا كُفت: ”هر چيزى كه شمو ره

مُوگه، اُمُو رِقْم بُوکُنید.

۶ د اُونجی شَش کُوزِه سَنگی بَلدِه طَهَارَت مُطَابِق رَوَاج یَهُودیا ایشته بُوَد، هِر کُدَم شی پَنج یا شَش سَطَل آو مِیگِرِفَت. ۷ عِیسی دَ خِدْمَتگارا کُفَت: ”کُوزِه ها ره از آو پُر کُنید.“ و اونا کُوزِه ها ره تا دان از آو پُر کد. ۸ اُو دَزُوا کُفَت: ”آلی یِگ کَمک وَری کَشیدِه دَ پِیش کُتِه مَجلیس بُبَرید.“ و اونا بُرِد. ۹ وختی کُتِه مَجلیس آوی ره که شرابِ اَنگُور جُور شُدُد مَزِه کد، نَفامید که از کُجا اُورده شُدِه، مِگَم خِدْمَتگارا ی که آو ره از چاه کَشیدُد، خِبر دَشت. اوخته کُتِه مَجلیس دَاماد ره کُوی کد ۱۰ و دَزُوا کُفَت: ”پِگِ مَرُدُم هِمیشِه شرابِ خُوب ره دَ اَوَّل مِیره و غِیْتیکِه مِهمونا نِشه شُد، پَس اَزو شرابِ اَرزو بَی ره مِیره؛ مِگَم تُو شرابِ خُوب ره تا آلی ره نِگاه کُدی.“ ۱۱ اُمی مُعجَزِه اَوَّل ره عِیسی دَ شَارِ قانای جَلیلیه اَنجام دَد و جلال-و-بُزُرگی خُو ره ظاهِر کد و یارای شی دَزُوا اِیمان اُورِد.

۱۲ بَعْد اَزو اُو قَد آبه، بَرارو و یارای خُو دَ شَارِ کَفَرناخُوم رِفَت و دَ اُونجی چِنْد رُوز مَند.

عِیسی دَ خانِه خُدا

۱۳ عِیدِ پِصَح از یَهُودیا نَزْدِیک شُدُد و عِیسی دَ شَارِ اَوْرُشَلِیم رِفَت. ۱۴ اُو دَ خانِه خُدا مَرُدُم ره دِید که گاو، گوسپو و کُوتِر سَودا مُونِه و صرافا دَ پُشتِ مِزای خُو شِشْتِه یِه. ۱۵ پَس عِیسی از رِیسپو یِگ قَمچی جُور کد و پِگِ اَزوا ره قَد گاو و گوسپون شی از خانِه خُدا

رُفَنده بُر کد و پيسه های صرافا ره تیت کده میزای شی ره چپه کد^{۱۶} و د کسای که کوتر سَودا مُوکد، گُفت: ”امیا ره ازینجی گم کُنید! خانه آته مَره جای خرید-و-فروش جور نَکُنید!“^{۱۷} اوخته د یادیارای شی آمد که د کتابِ مُقَدَّس نوشته شده: ”چون غیَرتی که د باره خانه تُو دَرُم د و جُود مه شعله ور آسته.“

^{۱۸} دَمزُو غیت یهودیا دزُو گُفت: ”چی مُعجزه-و-نشانی دز مو نشو میدی تا ثابت شنه که تُو اختیارِ ازی کارا ره دری؟“^{۱۹} عیسی د جوابِ ازوا گُفت: ”ای خانه خُدا ره خراب کُنید و ما د مَنه سه روز ای ره دُوباره آباد مُونم.“^{۲۰} پس یهودیا گُفت: ”آباد کدون امزی خانه خُدا چل و شش سال ره دَربرِ گِرِفت. آکو تُو ای ره د مَنه سه روز آباد مونی؟“^{۲۱} مگم مقصدِ عیسی از خانه خُدا جسمِ خود شی بُود.^{۲۲} و غیَتیکه عیسی بعد از مرگ دُوباره زنده شد، د یادیارای شی آمد که او امی توره ره دزوا گُفتد. پس اونا د نوشته های مُقَدَّس و د تورای که عیسی گُفتد، باور کد.

^{۲۳} وختیکه او د عیدِ پِصَح د اورشَلیم بُود، غدر نفرای که مُعجزه های ازو ره دید، د نامِ ازو ایمان اُورد.^{۲۴} لیکن عیسی خود شی دزوا اعتبار نکد، چراکه تمامِ مردُم ره خوب مینخشید^{۲۵} و لازم نبود که کس د باره انسان یگو چیز دزُو بگیه، چون او خود شی مُوفامید که د دلِ انسان چی آسته.

۳ یگ نفر د نام نیکودیموس که از فرقه فریسی و یکی از رهبرای یهودیا بود،^۲ یگ شاو پیش عیسیٰ آمده دزو گُفت: ”اُستاد، مو میدنی که تو بحیثِ معلم -و- راهنما از طرف خدا آمدی، چون مُعجزه های که تو موکنی هیچ کس نمیتنه، سوای که خدا قد شی بشه.“^۳ عیسیٰ د جواب شی گُفت: ”دز تو راس موگم، کسی که از نو تولد نشده بشه پادشاهی خدا ره دیده نمیتنه.“^۴ نیکودیموس دزو گُفت: ”چی رقم امکان دره که یگ آدم پیر تولد شنه؟ آیا او میتنه پس د کوره آبه خو بوره و دوباره د دنیا بیه؟“^۵ عیسیٰ د جواب شی گُفت: ”ما دز تو راس موگم، تا وختیکه یگ نفر از او و روح تولد نشنه او نمیتنه د پادشاهی خدا داخل شنه.“^۶ چیزی که از جسم تولد شده، او جسم آسته و چیزی که از روح تولد شده، او روح آسته.^۷ تعجب نکو که دز تو گُفتُم، شمو باید از نو تولد شنید. ^۸ باد هر جای که بخایه پُف مونه و شمو آواز شی ره میشنوید، مگم نمیدنید که از کجا مییه و یا د کجا موره. امی رقم هرکسی که از روح القدس تولد موشه، او ام نمیدنه که ای تولد نو چطور رُخ دده.“^۹ نیکودیموس دزو گُفت: ”ای چیزا چطور امکان دره؟“^{۱۰} عیسیٰ بسم دزو گُفت: ”تو یگ معلم -و- راهنمای بنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره نموفامی؟“^{۱۱} دز تو راس موگم، مو از چیزی توره موگی که ازو خبر درے و د باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدی؛ مگم شمو مردم شاهدی مو ره قبول نمونید.^{۱۲} ما که د باره کارای دنیایی دز شمو توره موگم و شمو باور نمونید، اگه د باره کارای آسمانی نقل

کنم، شمو چطور باور مونیډ؟ ^{۱۳} هیچ کس د عالم باله نرفته بغیر از کسی که از عالم باله تاه آمده، یعنی «باچه انسان» [که جای شی د عالم باله یه]. ^{۱۴} امو رقمیکه موسی مار برونزی ره د بیابو د شیخ چیو باله کد، امو رقم «باچه انسان» ام باید باله شنه، ^{۱۵} تا هر کسی که دزو ایمان بیره صاحب زندگی ابدی شنه. ^{۱۶} چون خدا دنیا ره ایقس دوست دشت که باچه یگانه خو ره دد تا هر کسی که دزو ایمان بیره نابود نشنه، بلکه صاحب زندگی ابدی شنه. ^{۱۷} خدا باچه خو ره د دنیا ری نکد تا از مردم دنیا بازخواست کنه، بلکه تا دنیا د وسیله ازو نجات پیدا کنه. ^{۱۸} کسی که دزو ایمان بیره، محکوم نموشه؛ لیکن کسی که دزو ایمان نیره، او امی آلی محکوم شده، چراکه د نام باچه یگانه خدا ایمان نوره.

^{۱۹} محکومیت ازو خاطر آسته که نور د ای دنیا آمد، مگم مردم دنیا تربکی ره از نور کده کلو خوش کد، چون کارای ازوا بد بود. ^{۲۰} هرکسی که کارای شیطانیه مونه، او از نور بد شی مییه و نزدیک نور هیچ نمییه، تاکه اعمال و کردار بد شی بر ملا نشنه. ^{۲۱} مگم آدمی که د راستی و نیکی عمل مونه، او سون نور مییه تا ظاهر شنه که اعمال ازو د مطابق خاست خدا یه.

عیسی و یحیی

^{۲۲} بعد ازو عیسی قد یارای خو د سرزمین یهودیه رفته چند دیر قد ازوا قتی د اونجی مند و مردم ره غسل تعمید دد.

^{۲۳} یحییٰ ام دَ عینون نزدیکِ منطقه سالیِم مردُم ره غُسلِ تعمید میدد، چراکه دَ اُونجی آو کلو بُود و مردُم آمده غُسلِ تعمید میگیرفت، ^{۲۴} چُون یحییٰ تا آو وخت بندی نَشُدَد.

^{۲۵} دَمزُو غَیت بَینِ یارای یحییٰ و یگِ عالمِ یهودی دَ باره طهارت-و-پاکی بحث شد. ^{۲۶} و اونا دَ پیش یحییٰ آمده دَ زشی گُفت: ”اُستاد، اُمو نفرِ که دَ آو سُونِ دریای اُردُن قد تُو بُود و تُو دَ باره شی شاهدی ددی، آلی آو غُسلِ تعمید میدیه و پگِ مردُم دَ بیخ ازو موره.“ ^{۲۷} یحییٰ دَ زوا گُفت: ”انسان هیچ چیز ره حاصل نَمیتنه، سِوای که از عالمِ باله دَ زُو دده شنه.“ ^{۲۸} خودون شُمو شاهدِ اَسْتِید که ما گُفتُم: ’ما مسیح نییم، بلکه اُمو کس اَسْتُم که خُدا مَره پیشلونِ مسیح رَی کده.‘ ^{۲۹} بیری دَ دامادِ تعلقِ دَره، مگم رفیقِ داماد که دَ یگِ گوشه ایسته یه و آوازِ داماد ره میشنوه، آو از شنیدونِ آواز شی غدر خوشحال موشه. اینمی رقم ما ام خوش اَسْتُم و آلی خوشی مه کامل شده. ^{۳۰} آو باید بزرگتر شنه دَ حالیکه ما باید ریزه تر شُئم.

عیسیٰ از عالمِ باله آمده

^{۳۱} کسی که از باله مییه، از پگِ کده باله یه و کسی که از زمی آسته دَ زمی تعلقِ دَره و از چیزای زمی توره مَوگه. اَره، کسی که از عالمِ باله آمده، از تمام کده باله تر آسته. ^{۳۲} آو دَ باره چیزای که شنیده و دیده شاهدی میدیه، مگم هیچ کس شاهدی و توره شی ره قبول نمونه. ^{۳۳} کسی که شاهدی ازو ره قبول مونه، تصدیق مَوکنه که خُدا حق-و-راست

آسته. ^{۳۴} کسی ره که خُدا رِبی کده، اُو توره خُدا ره مُوگه، چُون خُدا روحی خُو ره بے اندازه دَزُو بخشیده. ^{۳۵} آته، باچه خُو ره دوست دَره و تمام چیزا ره دَ دِسْتِ اَزُو دده. ^{۳۶} کسی که دَ باچه ایمان بیره، اُو صاحبِ زندگی اَبَدی مُوشه؛ لیکن کسی که از اید شی نَمُوشه، زندگی اَبَدی ره نَمینگره، بلکه دَ غَضَبِ خُدا گرفتار مُوشه.

توره عیسیٰ قد خاتونِ سامری

^۱ ^۴ وختی مولا عیسیٰ فامید که فریسیا خبر شُده که اُو از یحییٰ کده کَلو پیرو پیدا کده و غُسلِ تعمید میدیه، ^۲ - اگرچه عیسیٰ خود شی غُسلِ تعمید نَمیدد، بلکه یارای شی میدد - عیسیٰ یهودیه ره ایله کده پس دَ جلیلیه رفت.

^۳ دزی سَفَر لازم بُود که از منطقه سامره تیر شنه. ^۵ اُو دَ یگِ شارِ سامره دَ نامِ سوخار رسید، دَ نزدیکِ امزُو پتی زمی که یعقوب دَ باچه خُو یوسف دده بُود. ^۶ چاهِ یعقوب ام دَ اُونجی بُود و عیسیٰ که از زورِ راه رفتو منده و زِلّه شُد، دَ لبِ امزُو چاه ششت؛ وخت ساعتِ ششم روز بُود. ^۷ دَمزُو غیت یگِ خاتونِ سامری اَمَد تا از چاه آو بکشه. عیسیٰ دَزُو گُفت: "کم وری آو دز مه بدی،" ^۸ "چون یارای شی دَمزُو وخت بلده نان خریدو دَ شار رفتد. ^۹ خاتونِ سامری دَزُو گُفت: "تُو که یگِ یهودی آستی و ما یگِ خاتونِ سامری، چطور شُد که از مه آو طلب مونی؟" امی ره گُفت از خاطری که یهودیا قد سامری ها

ششت و برخاست نموکد. ^{۱۰} عیسی د جواب ازو گُفت: ”اگه تُو بخشش خُدا ره میدنستی

و موفامیدی که کی آسته که از تُو آو طلب مونه، تُو ازو طلب موکدی و او دز تُو آب حیات موبخشید. ” ^{۱۱} خاتو دزو گُفت: ”صاحب، تُو دوله ندری و چاه ام چُفور آسته. پس

امو آب حیات ره از کجا مونی؟ ^{۱۲} آیا از بابه کلون مو یعقوب که امی چاه ره دز مو دد و از او امزی چاه خود شی و باچه های شی، گله و رمه شی خورد، تُو بزرگتر آستی؟ ”

^{۱۳} عیسی دزو گُفت: ”هرکسی که ازی چاه آو وچی کنه، بسم تُشنه موشه، ^{۱۴} مگم هرکسی که امزو آو که ما دز شی میدم وچی کنه، او دیگه هرگز تُشنه نموشه. چُون امو آو ره که ما دزو میدم د وجود شی یگ چشمه آب حیات جور موشه که تا زندگی ابدی بلبلاغ مونه. ” ^{۱۵} خاتو دزو گُفت: ”صاحب، دز مه امزو آو بدی تاکه دیگه تُشنه نشنم و

تمام راه تا اینجی پُشت آو نیم. ” ^{۱۶} عیسی دزو گُفت: ”بورو، شوی خوره کوی کده اینجی بیر. ” ^{۱۷} خاتو د جواب ازو گُفت: ”ما شوی ندرم. ” عیسی گُفت: ”امی توره تُو

راست آسته که گُفتی: ’ما شوی ندرم. ’ ^{۱۸} پنج دفعه تُو شوی کده و امو مردی ره که آلی دری او شوی تُو نییه. ای گب تُو راسه. ” ^{۱۹} خاتو دزو گُفت: ”صاحب، ما فکر مونم که

تُو پیغمبر آستی. ^{۲۰} بابه کلونای مو دمزی کوه عبادت موکد و شمو مردم موكید، جای که باید دزشی عبادت شنه د اورشلیم آسته. ” ^{۲۱} عیسی دزو گُفت: ”آی خاتو، دز مه باور

کو، زمانی مییه که مردم آته آسمانی ره نه د ای کوه عبادت مونه و نه ام د اورشلیم. ^{۲۲} شمو سامری ها چیزی ره عبادت مونیید که نمینخشید؛ مگم مو امو ره عبادت مونی که

مینخشی، چراکه نجات بشر د وسیله قوم یهود مییه. ^{۲۳} یگ زمان مییه، بلکه او زمان

امیالی آمده که عبادت کُننده های حقیقی آتِه آسمانی ره دَ روح و راستی عبادت مونه،
چراکه آتِه آسمانی امو رقم عبادت کُننده ها ره میخایه. ^{۲۴} خُدا روح آسته و کسای که او
ره عبادت مونه باید دَ روح و راستی عبادت کُنه. ” ^{۲۵} خاتو دَزو کُفت: ” ما میدنم که
مسیح مییه؛ غَیتی که او بییه، او مو ره از تمام چیزا با خبر مونه. ” ^{۲۶} عیسی دَزو کُفت:
” ما که قد تو توره موگم، امو آستم. ”

^{۲۷} دَمزو غَیت یارای شی آمد و تعجب کد که او قد یگ خاتو توره موگیه، مگم هیچ کس
نکُفت که ” چی کار دشتی؟ ” یا ” چرا قد ازو خاتو توره موگفتی؟ ” ^{۲۸} پس امو خاتو کوزه
خو ره دَ اونجی ایله کد و دَ شار رفته دَ مردم کُفت: ^{۲۹} ” بید یگ آدم ره بنگرید، هر کاری
ره که ما ازی پیش کددم، دَزه کُفت. آیا او مسیح نییه، یا آسته؟ ” ^{۳۰} اونا از شار بُر شُده
دَ دَیر عیسی آمد.

^{۳۱} دَمزو غَیت یارای عیسی دَرو موگفت: ” استاد، نان نوشِ جان کو. ” ^{۳۲} مگم او دَزوا
کُفت: ” ما نانی بلده خوردو دَرم که شمو دَ باره ازو خبر ندرید. ” ^{۳۳} پس یارای شی قد
یگدیگه خو کُفت: ” آیا یگو کس دَزو نان اُورده بشه؟ ” ^{۳۴} عیسی دَزوا کُفت: ” نان ازمه
امی آسته که خاست امزو ره که مَره ری کده، دَ جای بیرم و کارای شی ره تکمیل کتم.
^{۳۵} آیا شمو نموگید که تا وخت دَرو چار ماه دیگه منده؟ و له ما دَ شمو موگم که سر خو
ره باله کده کشت ها ره توخ کُنید که زرد شُده و وخت دَرو شی امی آلی آسته. ” ^{۳۶} کسی که

دِرَو مُونه مُزد خُو ره ميگيره و بلده زندگي ابدی ثمر جَم مُونه. دَمزی رقم کِشت کُننده و دِرَوگر هر دُو یگ جای خوشحال مُوشه. ^{۳۷} دَ اینجی امو مَثَل راس آسته که مُوگه: 'یگ نفر کِشت مُونه و دیگه کس دِرَو. ' ^{۳۸} ما شُمو ره رَبی کدوم تا امو کِشت ره دِرَو کِنید که شُمو بلده ازو زَحمت نکشیدید. دیگرو زَحمتِ ازو ره کشید و شُمو دَ حاصلِ زَحمتِ ازوا شریک شُدید. "

^{۳۹} غدر مردُم سامری دَمزو شار بخاطرِ شاهدی امزو خاتو دَ عیسی ایمان اُورد که گُفتد: "هر کاری که کدُدم، تمام شی ره دَز مه گُفت. " ^{۴۰} پس وختیکه سامری ها دَ دیرِ عیسی آمد، اونا او ره شَله شُد که قد ازوا بُمَنه و عیسی دُو روز قد ازوا مند ^{۴۱} و غدر مردُم دیگه از خاطرِ کلامِ خود شی، دَزو ایمان اُورد. ^{۴۲} اونا دَمزو خاتو گُفت: "از آلی، دیگه از خاطرِ گپای ازتو نییه که مو دَزو ایمان دَری، بلکه خودون مو شنیدے و آلی موفامی که اینمی آدم واقعا نجات دهنده دُنیا آسته. "

^{۴۳} بعد امزو دُو روز، عیسی ازونجی سونِ جلیلیه رفت، ^{۴۴} چُون خود شی گُفتد: "پیغمبر دَ منطقه خود خُو قدر ندره. " ^{۴۵} مگم وختیکه او دَ جلیلیه رسید، مردُم جلیلیه غدر او ره خوشامد و پیشامد کد، چُون تمام کارای ره که دَ اورشَلیم دَ روزِ عید کدُد، اونا دیدد، چراکه اونا ام دَ وختِ عید دَ اونجی رفتد.

^{۴۶} پس عیسی بسم دَ قانای جلیلیه آمد، دَمزو جای که او ره دَ شرابِ انگور تبدیل کدُد.

دَمَزُو غَيْت دَ كَفَرِنَاخُومِ بَاچِه يِگِ كَارْمَنْدِ حُكُومَتِ سَخْتِ نَاجُورِ بُوَد. ^{۴۷} وختی اُمُو كَارْمَنْدِ شَنِيدِ كِه عيسیٰ از يَهُودِيَه دَ جَلِيلِيَه اَمَدَه، اُو پيش شى رفت و خاهش كد كِه اَمَدَه بَاچِه شى ره كِه دَ حَالِ مَرْدُو يَه، شفا بَدِيَه. ^{۴۸} عيسیٰ دَزُو كُفْت: ”تا شَمُو مُعْجَزَه ها و چيزاى عَجِيبِ نَنگَرِيَد، ايمان نَمِيَرِيَد.“ ^{۴۹} كَارْمَنْدِ حُكُومَتِ دَزُو كُفْت: ”صاحب، پيش ازى كِه بَاچِه مه بُمَرَه بِيَه كِه بورى.“ ^{۵۰} عيسیٰ دَزُو كُفْت: ”بورُو، بَاچِه تُو زِنْدَه مُومَنَه.“ اُمُو اَدَمِ دَ كَلَامِ عيسیٰ اِعْتَبَارِ كَدِ و سُونِ خَانِه خُو رِي شُد. ^{۵۱} دَ حَالِيَكِه سُونِ خَانِه خُو مورفت، غَلَامَاى شى دَ دَمِ رَاهِ اَزُو اَمَدِ و كُفْت: ”بَاچِه تُو زِنْدَه يَه.“ ^{۵۲} كَارْمَنْدِ حُكُومَتِ اَزُوا پُرْسَانِ كَد: ”چى غَيْتِ و دَ كُدَمِ سَاعَتِ بَاچِه خُوبِ شُد؟“ اُونَا دَزُو كُفْت: ”دِيروز سَاعَتِ يِگِ بَجَه بَعْدِ از چاشت تُو اُو ره ايلَه كَد.“ ^{۵۳} اوخته اَتَه بَاچِه پِي بُرَد كِه دَمَزُو سَاعَتِ عيسیٰ كُفْتُنْد: ”بَاچِه تُو زِنْدَه مُومَنَه.“ پس خُودِ اَمَزُو اَدَمِ و پِگِ خَانُوارِ شى ايمان اُورَد. ^{۵۴} و اِي مُعْجَزَه دَوَمِ عيسیٰ بَعْدِ از اَمَدُونِ شى از يَهُودِيَه دَ جَلِيلِيَه بُوَد.

عيسیٰ يِگِ اَدَمِ شَلِ رَه دَ رُوزِ عِيدِ شفا مِيدِيَه

۵ بعد ازى چيزا يِگِ عِيدِ يَهُودِيَا اَمَدِ و عيسیٰ دَ اورشليم رفت.

۲ دَ اورشليم نَزْدِيَكِ دَرگِه گوسپندو يِگِ حَوْضِ بُوَد كِه دَ زِبُونِ عِبْرَانِي اُو رَه «بَيْتِ حِسْدَا» مُوَكُفْت. دَ گِرْدِ اَمَزُو حَوْضِ پَنجِ بَرَنْدَه بُوَد. ^۳ دَمَزُو بَرَنْدَه ها غَدَرِ اَدَمَاى نَاجُورِ، كُورِ، لَنگِ

و فَلَجِ خَاوِ مُوَكِدِ [و معطلِ شور خوردونِ آوِ حَوْضِ مِيشِشتِ، ^۴ چُونِ دَ وختایِ مُعینِ یِگِ
 ملایِکِه خُداوندِ تاهِ میمِدِ و آوِ ره شور میمِدِ. هر نفری که بعد از شور خوردونِ آوِ اوّلِ دَ
 مَنِه حَوْضِ مورفتِ، از هر ناجوری که دَشتِ شَفا پیدا مُوَكِدِ.] ^۵ دَ اُونجی یِگِ آدمِ مَوْجُودِ
 بُودِ که سی و هشت سال مُوشِدِ مَرِیضِ بُودِ. ^۶ وختی عیسی اُو ره دید که دَ اُونجی خاوِ
 آسْتِه و پِی بُردِ که از غَدِرِ دیرِ ناجورِ آسْتِه، دَزُو کُفتِ: ”میخاهی که جور شُنی؟“ ^۷ آدمِ
 ناجورِ دَ جوابِ شی کُفتِ: ”صاحب، کسی ره ندرُم که دَ وختِ شور خوردونِ آوِ مَرِه دَ مَنِه
 حَوْضِ بِنْدَزه؛ امی که ما حَرکتِ مُوَمُ، یِگو کسی دیگِه از مه پیش دَ مَنِه آوِ مِیرَسِه.“
^۸ عیسی دَزُو کُفتِ: ”باله شُو، جاگِه خُو ره جَمِ کُو و بورُو.“ ^۹ اُمُو آدمِ فَوْرًا جور شُدِ و
 جاگِه خُو ره جَمِ کده رِبی شُدِ.

اُمُو روز، روزِ آرامِ بُودِ. ^{۱۰} پس یهودیا دَمَزُو آدمِ که جور شُدُ کُفتِ: ”امروز، روزِ آرامِ آسْتِه
 و دَمزی روزِ بَلدِه تُو رَوَا نِییه که بَستِرِه خُو ره گِرِفته بُبری!“ ^{۱۱} مگم اُو دَ جوابِ ازوا کُفتِ:
 ”اُمُو کس که مَرِه شفا دَدِ، دَز مه کُفتِ، ’بَستِرِه خُو ره جَمِ کده بورُو.“ ^{۱۲} اونا از شی
 پُرسان کد: ”کی آسْتِه اُمُو نفر که دَز تُو کُفته، ’بَستِرِه خُو ره جَمِ کده بورُو؟“ ^{۱۳} مگم اُو
 آدمِ که شَفا پیدا کُدِ، نَمِیدَنست که اُو کی بُودِ، چُونِ دَ اُونجی مَرُدُم غَدِرِ بُودِ و عیسی دَ
 بَینِ ازوا کُم شُدُ. ^{۱۴} بعد ازو عیسی اُو ره دَ خانِه خُدا پیدا کد و دَزشی کُفتِ: ”اینه، تُو
 جور شُدِ؛ دیگِه گُناه نَکُو تاکِه گِرِفتارِ چِیزِ بَدترِ ازی نَشنی.“ ^{۱۵} اوخته اُمُو آدمِ رفته دَ
 یهودیا خبر دَدِه کُفتِ: ”کسی که مَرِه شفا دَدِ، عیسی یِه.“ ^{۱۶} امزی خاطر کُتِه کَلونایِ

یهودی عیسیٰ ره آزار-و-آذیت مُوكد كه امی چیزا ره اُو دَ روزِ آرام انجام میدد.

^{۱۷} مگم عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”رقمیکه آته مه تا هنوز کار مونه، ما ام کار مونم.“

^{۱۸} دمزی دلیل یهودیا کلوتر دَ قصدِ کشتونِ ازو بُر شد، چراکه اُو نه تنها روزِ آرام ره نادیده میگریفت، بلکه خُدا ره ام آته خُو مُوگفت و امی رقم خود خُو ره برابرِ خُدا جور مُوكد.

مقام و اختیاراتِ عیسیٰ مسیح

^{۱۹} پس عیسیٰ دَ جوابِ یهودیا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو مُوگم، باچه از پیشِ خود خُو

هیچ کار نمیتنه، بلکه امو کارا ره مونه که از آته خُو مینگره. هر کاری که آته مُوکنه،

باچه ام رقمِ ازو وری مونه. ^{۲۰} چون آته باچه خُو ره دوست دره و هر کاری که مونه دَ باچه

خُو نشو میدیه و ازی کده کارای بزرگتر ام دزو نشو میدیه تاکه شمو خيرو بُمنید. ^{۲۱} چون

امو رقمیکه آته آسمانی مُرده ها ره از قبر باله کده زنده مونه، باچه شی ام امو رقم دَ هر

کسی که دل شی شنه، زندگی میدیه. ^{۲۲} امچنان، آته آسمانی هیچ کس ره قضاوت نمونه،

بلکه اختیارِ قضاوت کدو ره دَ دستِ باچه خُو دده، ^{۲۳} تا پگِ مردُم باچه ره احترام کنه، امو

رقم که اونا دَ آته آسمانی احترام مونه. کسی که دَ باچه بے احترامی کنه، اُو دَ آته که اُو ره

ربی کده، ام بے احترامی مونه.

^{۲۴} ما حقیقت ره دز شمو مُوگم: کسی که دَ کلامِ ازمه گوش بدیه و دَ امزو که مره ربی کده

ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. او ملامت-و-محکوم نموشه، بلکه از مرگ نجات پیدا کده دَ زندگی ابدی میرسه. ^{۲۵} ما دَز شمو راست موگم: یگ زمان مییه، بلکه او زمان امی آلی رسیده که مُرده ها آوازِ باچه خُدا ره میشنوه و اُونای که قبول کنه، زنده موشه. ^{۲۶} چون امو رقمیکه آته آسمانی سرچشمه زندگی یه، امو رقم او دَ باچه خوام قدرت دده تا سرچشمه زندگی بشه ^{۲۷} و دزو اختیار دده که قضاوت کنه، چراکه او «باچه انسان» آسته. ^{۲۸} دزی تورا تعجب نکنید؛ زمانی مییه که پگ مُرده ها دَ قبرستو آواز «باچه انسان» ره میشنوه ^{۲۹} و از قبر بر موشه: اُونای که نیکوکار بوده بلده زندگی ابدی برخاست مونه و آدمای بدکار برخاست مونه تا که دَ جزای خُدا گرفتار شنه.

^{۳۰} ما از پیش خود خو هیچ کار نمی تئم، بلکه امو رقمیکه میشنوم، امو رقم قضاوت مونم و قضاوت مه عادلانه آسته، چراکه ما دَ فکر رضایت خود خو نییم، بلکه دَ فکر رضایت امزو آستم که مره ربی کده.

^{۳۱} اگه ما دَ باره خود خو شاهدی بدم، شاهدی مه راست نییه. ^{۳۲} لیکن یگو کس دیگه آسته که دَ باره ازمه شاهدی میدیه، و ما میدنم شاهدی که او دَ باره ازمه میدیه، راس آسته. ^{۳۳} شمو نفرا ره دَ پیش یحیی ربی کدید و او دَ باره حقیقت شاهدی دد. ^{۳۴} ایطور نییه که ما دَ شاهدی یگو انسان ضرورت درم؛ بلکه ای توره ره بلده ازی موگیم تا که شمو نجات پیدا کنید. ^{۳۵} یحیی رقم یگ چراغ آلی بود که موسوخت و روشنی میدد و شمو

خاستید که چند وخت ره دَ نُوَرِ اَزُو خوش تیر کنید.

^{۳۶} مگم شاهدی که ما میدم از شاهدی یحییٰ کده بزرگتر آسته، چُون کارای ره که آته آسمانی دَ گردون مه ایشته تا تکمیل کنم، اَمُو کارا ره که انجام میدیم خودون شی دَ باره مه شاهدی میدیه که مره آته آسمانی رِبی کده. ^{۳۷} و آته آسمانی که مره رِبی کده، خود شی دَ باره ازمه شاهدی دده. شُمو هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید ^{۳۸} و نه ام کلام اَزُو دَ دِل شُمو جای میگیره، چُون اَمُو کس ره که آته آسمانی رِبی کده شُمو دَ زشی ایمان نَمیرید. ^{۳۹} شُمو نوشته های مُقَدَّس ره حُوب مُطالعه مُونید، چُون فکر مُونید که دَ وسیله ازوا شُمو میتنید زندگی اَبَدی پیدا کُنید، دَ حالیکه اَمُو نوشته ها دَ باره ازمه شاهدی میدیه. ^{۴۰} باوجود ازی ام شُمو نمیخاهید که پیش ازمه بیید تا زندگی اَبَدی ره پیدا کُنید.

^{۴۱} ما دَ فکر پیدا کدون عِزَت-و-احترام از مردم نییم. ^{۴۲} علاوه ازی، ما شُمو ره مینخشم و میدنم که مُحَبَّتِ خُدا دَ دِل شُمو نییه. ^{۴۳} ما که دَ نام آته خُو اَمَدیم، شُمو مره قبول نمونید؛ لیکن اگه یگو آدم دیگه دَ نام خود خُو بییه، شُمو او ره قبول مُونید. ^{۴۴} چطور شُمو میتنید که ایمان بیرید دَ حالیکه از یگدیگه خُو عِزَت-و-احترام میخاهید، و لے دَ طلب عِزَت-و-احترامی که از خُدا یکتا مییه نیستید.

^{۴۵} فکر نکُنید که ما شُمو ره پیش آته آسمانی ملامت مُونم؛ ملامت کُننده شُمو موسیٰ یه،

کسی که شمو اُمید خُو ره دَزُو بسته کدِید. ^{۴۶} اگه شمو دَ مُوسی ایمان مِیدَشْتِید، دَزمه ام ایمان میوَرْدِید، چراکه اُو دَ باره ازمه نِوِشته کده. ^{۴۷} لیکن اگه شمو دَ نِوِشته های ازو باوَر نَدَشْتِه بَشِید، دَ توراى ازمه چطور باوَر مونیْد؟

نان بلده پنج هزار نفر

۶ بعد ازو عیسی دَ اُو طرفِ دریاى جلیلیه یعنی دریاى تِیْرِیه رفت. ^۲ غدر مردُم از پُشت شی مورفت، چُون مُعجزه های ره که اُو دَ حقِ ناجورا مُوکد، اونا مِیدِید. ^۳ دَمَزُو غیت عیسی دَ بله کوه رفت و قد یارای خُو دَ اُونجی شِشت. ^۴ عیدِ پَصَح که عیدِ یهوِدیا آسته، نزدیک بوْد.

۵ پس عیسی سر خُو ره باله کد و دید که جمعیتِ کُنه مردُم سُون شی مییه. اوخته اُو دَ فیلیپس گُفت: ”نان از کُجا بِخری تا ای مردُم بُوخوره؟“ ^۶ مگم ای ره فقط بلده امتِحان دَزُو گُفت، چراکه خود شی مُوفامید که چیز کار کنه. ^۷ فیلیپس دَ جواب شی گُفت: ”دُو صد دینار نان امی نفرا ره بس نَموکنه و بلده هر کُدم شی یگ لُغمه ام نَمیرسه.“ ^۸ یکی از یارای عیسی، اندریاس برارِ شِمعون پِترس دَز شی گُفت: ^۹ ”یگ باچه دَ اینجی آسته که پنج دانه نانِ جو و دُو ماهی دَره؛ مگم اُو دَ ایقَس نفر چی موشه؟“ ^{۱۰} عیسی گُفت: ”مردُم ره تاه بَشَنید.“ دَمَزُو جای غدر علف بوْد و امو کسای که دَ اُونجی شِشت، تقریباً پنج

هزار مرد بود. ^{۱۱} پس عیسیٰ اُمونان ها ره گِرِفته شکرگزاری کد و بلده مردمی که ششتد، هر قدر که اونا خاست بخش کد. و ماهی ره ام اُمو رقم کد. ^{۱۲} وختیکه اونا سیر شد، او د یارای خو گُفت: ”نانِ تِی بخشی ره جَم کُنید تا که هیچ چیز ضایع نَشنه.“ ^{۱۳} اوخته اونا دوازده سَبَد ره از تِی بخشی های امزو پنج نانِ جو جم کده پُر کد. ^{۱۴} وختی مردم مُعجزه ره که عیسیٰ انجام دَدُ دید، اونا گُفت: ”واقعاً ای اُمو پیغمبر آسته که باید د دنیا بییه.“ ^{۱۵} وختی عیسیٰ فامید که اونا قصد دَره او ره د زور بُرده پادشاه تعیین کُنه، او بسم خود ره خطا دَد و تنهای خو د کوه رفت.

^{۱۶} غِیتیکه بیگاه شد، یارای شی سرشیو طرف دریا رفت. ^{۱۷} اونا د کِشتی سوار شده د او لب دریا سون کفرناحوم رِبی شد. هوا تریک شُد و عیسیٰ هنوز ام د پیش ازوا نَمَد. ^{۱۸} او دریا از خاطر باد تَنَد د لَپه خوردو شروع کد. ^{۱۹} وختی یارا تقریباً یگ ساعت د کِشتی پیش رفتد، اونا عیسیٰ ره هوش کد که د بله او راه موره و طرف کِشتی نزدیک موشه و اونا ترس خورد. ^{۲۰} مگم او دزوا گُفت: ”ما آستم، نترسید.“ ^{۲۱} وختی اونا میخواست که او ره د مَنه کِشتی بیره، دمزو غیت کِشتی د جایی که اونا رِبی بود، رسید.

^{۲۲} روز دیگه شی مردم که د او سون دریا ایسته بود، دید که د اونجی تنها یگ کِشتی آسته و عیسیٰ قد یارای خو دمزو کِشتی نرفتد، بلکه یارای شی تنها حرکت کُدد. ^{۲۳} لیکن دیگه کِشتی ها از تیبریه د نزدیک امزو جای که مولا نان ها ره برکت دَد و مردم

خوردد، رسيد. ^{۲۴} وختی مردم دید که نه عیسی د اونی آسته و نه یارای شی، اونا د منه کشتی های خو سوار شده د کفرناحوم د طلب عیسی رفت. ^{۲۵} وختیکه او ره د او سون دریا پیدا کد، اونا دزو گفت: "استاد، د اینجی چی وخت آمدی؟"

^{۲۶} عیسی د جواب ازوا گفت: "ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو مره موبالید، لیکن نه بخاطر ازی که معجزه ها دیدید، بلکه بخاطر نان های که خوردید و سیر شدید. ^{۲۷} بلده خوراکی که از بین موره زحمت نکشید، بلکه بلده خوراکی که تا زندگی ابدی باقی مومنه، امو زندگی ابدی که «باچه انسان» او ره دز شمو موبخشه؛ چون آته مو خدا، مهر تأیید خو ره د بله ازو زده. ^{۲۸} پس اونا دزشی گفت: "مو باید چی کار کنی تا کارای ره که خدا میخایه انجام بدی؟" ^{۲۹} عیسی د جواب ازوا گفت: "کار و رضای خدا اینی آسته که شمو دمزو کس که خدا ربی کده، ایمان بیرید."

^{۳۰} اوخته اونا دزو گفت: "پس تو چی معجزه مونی که مو او ره دیده دز تو ایمان بیری؟ تو چیز کار بلده مو انجام میدی؟" ^{۳۱} بابه کلونای مو د بیابو «من» ره خورد، امو رقم که نوشته شده، 'او از آسمو دزوا نان دد تا که بخوره. ^{۳۲} اوخته عیسی دزوا گفت: "ما حقیقت ره دز شمو موگم، او موسی نبود که از آسمو دز شمو نان دد، بلکه آته مه آسته که نان حقیقی ره از عالم باله دز شمو میدیه. ^{۳۳} چون نان خدا امی آسته که از عالم باله نازل موشه و د دنیا زندگی میدیه. ^{۳۴} اونا دزو گفت: "مولا، ازی نان همیشه دز مو بدی."

۳۵ عیسیٰ دَزوا کُفَّت: ”ما نانِ زَندگی اَسْتُمْ؛ هر کسی که دَ دِیرِ ازمه بییه هرگز گُشنه نَمُوشه و هرکسی که دَز مه ایمان بیره هرگز تَشنه نَمُوشه.

۳۶ مگم اَمو رقم که دَز شُمو کُفْتُمْ، اگرچه شُمو مَره دِیدید، ولے ایمان نَمیرید. ۳۷ کسای ره که آته آسمانی دَز مه میدیه، اونا طرفِ ازمه مییه و کسای که طرفِ ازمه مییه، ما هرگز اونا ره رَد نَمُونُمْ. ۳۸ ما از عالمِ باله نازل شُدُمْ، لیکن نَه بلده ازی که خاست-و-اراده خود ره دَ جای بَیرُمْ، بلکه خاست-و-اراده امزُو ره که مَره رَبی کده. ۳۹ و خاست-و-اراده امزُو که مَره رَبی کده اینی آسته که تمام کسای ره که اُو دَز مه دده، ما باید هیچ کدَم ازوا ره گُم نَکْنُمْ، بلکه دَ روزِ آخِرَت اونا ره زنده کنُمْ. ۴۰ چُون اراده آته مه امی آسته که هر کسی که سُونِ باچه توخ کنه و دَزشی ایمان بیره، اُو صاحبِ زَندگی اَبَدی شُنه، و ما اُو ره دَ روزِ آخِرَت زنده مُونُمْ.”

۴۱ اوخته یهودیا مَنه خُو دَ باره ازو زُنگ زُنگ کد، چُون اُو کُفْتُد: ”ما نانی اَسْتُمْ که از عالمِ باله نازل شُدِه. ” ۴۲ و اونا کُفْت: ”آیا امی عیسیٰ باچه یوسُف نییه که مو آته و آبه شی ره مینَخشی؟ آلی اُو چطور مُوگه که ’ما از عالمِ باله اَمَدیم؟‘ ” ۴۳ عیسیٰ دَ جواب ازوا کُفْت: ”قد یگدیگه خُو زُنگ زُنگ نَکْنید. ۴۴ هیچ کس دَ دِیرِ ازمه اَمده نَمیتنه، سِوای که آته آسمانی که مَره رَبی کده، اُو ره سُون مه کش کنه و ما اُو ره دَ روزِ آخِرَت زنده مُونُمْ. ۴۵ دَ کِتابای انبیا نِوشته یه که

‘اونا پگ شی دَ وسیله خُدا تعلیم دده مُوشه.’

پس هرکسی که از آته آسمانی می‌شنوه و یاد می‌گیره سُون ازمه مییه. ^{۴۶} هیچ کس آته آسمانی ره ندیده، بَعیر از کسی که از طرفِ خُدا آسته؛ او آته ره دیده. ^{۴۷} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم: هرکسی که دَز مه ایمان بیره، زندگی اَبَدی نصیب شی مُوشه. ^{۴۸} ما نانِ زندگی آستم. ^{۴۹} بابَه کَلونای شُمو «مَن» ره دَ بیابو خورد، ولے مُرد. ^{۵۰} لیکن نانی که دَ اینجی آسته از عالمِ باله نازل شُده و هرکسی که ازی بُخوره نَمُوره. ^{۵۱} ما اُمونانِ زنده آستم که از عالمِ باله نازل شُد؛ هرکسی که ازی نانِ بُخوره همیشه زنده مُومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مُردم دُنیا میدم، جسم مه آسته.

^{۵۲} پس یهودیا قد یگدیگه خُو جنجال ره شروع کده گُفت: “چی رقم ای آدم میتنه که جسم خُو ره دَز مو بَدیه تا مو بُخوری؟” ^{۵۳} مگم عیسی دَزوا گُفت: “ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، تا وختیکه شُمو از جسمِ «باچه انسان» نَخورید و از خُون شی وچی نکنید دَ وجود خُو زندگی نَدَرید. ^{۵۴} هرکسی که جسمِ مَره مُوخوره و خُون مَره وچی مُونه، او زندگی اَبَدی دَره و ما او ره دَ روزِ آخِرَت زنده مُونم، ^{۵۵} چراکه جسم مه نانِ حقیقی و خُون مه وچی کدنی حقیقی آسته. ^{۵۶} هر کسی که جسمِ مَره مُوخوره و خُون مَره وچی مُونه، او دَز مه مُومنه و ما دَزو. ^{۵۷} اُمو رقم که آته زنده مَره رِبی کده و ما دَ وسیله آته زنده آستم، دَمزی رقم هر کسی که جسمِ مَره بُخوره او ام دَ وسیله ازمه زنده مُومنه. ^{۵۸} اینمی نانی آسته که

از عالمِ باله نازل شده و رقمِ نانی نییه که بابِه کَلونای شُمو خورد، ولے مُرد. هر کسی که ای نان ره بُخوره، او همیشه زنده مومنه.

^{۵۹} ای چیزا ره عیسی دَ کفرناحوم وختیکه دَ عبادت‌خانه تعلیم میدد، گُفت.

^{۶۰} پس غدرِ پیروای شی وختی ای توره ره شنید، گُفت: ”ای گب غدر سخت آسته؛ کی میتنه که ای ره گوش کنه؟“ ^{۶۱} مگم وختی عیسی احساس کد که پیروای شی دَ باره ازی توره زنگ زنگ مونه، او دزوا گُفت: ”آیا ای توره باعثِ رنجش شُمو شده؟“ ^{۶۲} پس اگه «باچه انسان» ره بنگرید که دَ جای سابقه خو باله موره، چی مونیید؟ ^{۶۳} روح آسته که زندگی میدیه، جسم کدم فایده ندره. تورای که ما قد شُمو گفتیم روح و زندگی یه. ^{۶۴} مگم بعضی از شُمو آسته که ایمان نمیره. ”چون عیسی از اول میدنست که کدم کسا ایمان نمیره و کی او ره دَ گیر میدیه. ^{۶۵} اوخته او گُفت: ”امزی خاطر ما دز شُمو گُفتدم که هیچ کس دَ دیر ازمه آمده نمیتنه سیوای که آته آسمانی امو توانایی ره دزو بدیه.“

^{۶۶} بعد ازو غدر پیروای شی پس دور خورد و دیگه از دُمالِ ازو نرفت. ^{۶۷} اوخته عیسی دَمزو دوازده یار گُفت: ”نه که شُمو ام میخاهید بورید، یا نمورید؟“ ^{۶۸} شمعون پترس دَ جواب شی گُفت: ”یا مولا، مو پیش کی بوری؟ تنها تو توره های زندگی ابدی دری، ^{۶۹} و مو ایمان اوردی و شِنخته که تو امو مقدس خدا آستی.“ ^{۷۰} عیسی دَ جواب ازو گُفت: ”آیا ما شُمو دوازده نفر ره انتخاب نکدیم؟ دَ حالیکه یکی از شُمو شیطو آسته.“

٧١ ای ره د باره یهودا باچه شمعون اسخریوطی گفت، چون او یکی امزو دوازده یارا و کسی بود که عیسی ره د آینده د گیر میدد.

عیسی و برارون شی

٧ بعد ازی چیزا عیسی د جلیلیه گشت-و-گذار موكد و نمیخواست که د ملک یهودیه سفر کنه، چراکه یهودیا د قصد کشتون شی بود.

٢ امی که عید یهودیا، یعنی عید چپری ها نزدیک شد، ٣ برارای عیسی دزشی گفت:

”اینجی ره ایله گو و د یهودیه بورو تا پیروای تو کارای ره که تو مونی بنگره، ٤ چون هرکسی که بخایه معلوم شنه، او تاشکی کار نمونه. اگه امی کارا ره مونی، خود ره د دنیا معلوم گو. ٥ حتی برارای شی ام دزشی ایمان نوردد. ٦ پس عیسی دزوا گفت:

”وخت ازمه تا آلی ره نمده؛ مگم بلده شمو هر وخت مناسب آسته. ٧ دنیا از شمو نفرت نمونه، مگم از مه نفرت مونه، چراکه ما د باره ازو شاهدی میدم که کارای شی بد آسته. ٨ شمو دمزی عید بورید؛ ما آلی نمورم، چراکه وخت ازمه تا آلی ره پوره نشده. ٩ امی چیزا ره دزوا گفته د جلیلیه مند.

لیکن بعد ازی که پرارون شی بلده عید د اورشلیم رفت، او ام رفت، مگم نه برملا، بلکه تاشکی. ^{۱۱} یهودیا د روزای عید او ره مویالیید و موگفت: "او د کجا بشه؟" ^{۱۲} د مینکل مردم د باره ازو کلو شک شکک بود؛ بعضی ها موگفت: "او یگ آدم خوب آسته." مگم دیگران شی موگفت: "نه، او مردم ره گمراه مونه." ^{۱۳} مگم از ترس یهودیا هیچ کس د باره ازو برملا توره نموگفت.

^{۱۴} نیم عید تیر شدد که عیسی د خانه خدا رفته تعلیم خو ره شروع کد. ^{۱۵} اوخته یهودیا خیر و منده گت: "ای آدم چطور نوشته های مقدس ره موفامه، د حالیکه هرگز تعلیم نیافته؟" ^{۱۶} عیسی د جواب ازوا گت: "تعلیمی که ما میدیم ازمه نیبه، بلکه امزو آسته که مره ری کده. ^{۱۷} اگه کسی بخایه خاست-و-اراده ازو ره د جای بیره، اوخته او د باره تعلیم ازمه موفامه که از طرف خدا آسته یا ما از پیش خود خو نقل مونم. ^{۱۸} کسی که از خود خو نقل مونه، او بزرگی خود خو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی ری کینده خو ره طلب مونه، او آدم راست آسته و دزو ناراستی-و-بدی وجود ندره.

^{۱۹} آیا موسی شریعت ره دز شمو ندده؟ مگم هیچ کدم شمو شریعت ره د جای نمیرید. پس چرا د پشت یگ فرصت میگردید تا مره بکشید؟" ^{۲۰} مردم د جواب شی گت: "تو جندی شدی؛ کی میخایه تو ره بکشه؟" ^{۲۱} عیسی د جواب ازوا گت: "ما یگ معجزه کدم و

پگ شمو خيرو مندید. ^{۲۲} د حالیکه موسی حکم ختنه ره دز شمو دد -- البته او نه از موسی، بلکه از بابه کلونا منده -- و شمو یگ آدم ره د روز آرام ختنه مونیید، ^{۲۳} پس اگه یگ آدم د روز آرام ختنه موشه تاکه شریعت میده نشنه، چرا شمو بخاطری که ما تمام جسم یگ آدم ره د روز آرام شفا ددیم د بله مه قار استید؟ ^{۲۴} قضاوت ظاهری نکنید، بلکه صادقانه قضاوت کنید!

^{۲۵} بعضی مردم اورشلیم گفت: "آیا ای امو آدم نییه که اونا میخایه او ره بکُشه؟ ^{۲۶} اینه، ای خو برملا توره موگیه و اونا او ره هیچ چیز نموگه. نه که کته کلونا واقعاً میدنه که ای امو مسیح آسته، یا نمیدنه؟ ^{۲۷} ولے مو میدنی که او از کجا یه. د عین حال وختیکه مسیح ظهور مونه هیچ کس پی نموفته که او از کجا آمده." ^{۲۸} اوخته عیسی که د خانه خدا درو تعلیم میدد د آواز بلند اعلان کده گفت: "شمو مَره مینخشید و ام خبر درید که از کجا استم. ما از پیش خود خو نمَدیم، لیکن امو که مَره ربی کده حق آسته و شمو او ره نمینخشید. ^{۲۹} ما او ره مینخشم، چراکه ما از طرف ازو آمدیم و او مَره ربی کده." ^{۳۰} بخاطر امزی توره ها اونا میخواست او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس د بله ازو دست نندخت، چراکه هنوز وخت شی نرسیدد.

کوشش بلده گرفتار کدون عیسی

^{۳۱} د عین حال از مینکل مردم غدر کسا دزو ایمان آورد و گفت: "وختیکه مسیح ظهور

مونه، آیا او ازی آدم کده کلوتر مُعجزه مونه؟” ^{۳۲} فریسیا امو چیزای ره که مردم د باره عیسی شُک شُک کده موگفت شنید و پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا چند پیره دار ره رِبی کد تاکه او ره دستگیر کُنه. ^{۳۳} اوخته عیسی گُفت: ”بلده یگ مُدتِ دیگه قد شُمو اَسْتُم و بعد ازو د دیرِ امزو مورم که مره رِبی کده. ^{۳۴} د او غیت شُمو مره موبالید، مگم پیدا نَمیتنید و د جایی که ما اَسْتُم، شُمو اَمده نَمیتنید. ^{۳۵} پس یهودیا قد یگدیگه خُو گُفت: ”ای آدم د کجا رِبی یه که مو او ره پیدا نَمیتنی؟ نه که میخایه د پیشِ یهودیای بوره که د مینکلِ یونانیا تیت پَرَک اَسْتِه تا د یونانیا تعلیم بدیه، یا نَموره؟ ^{۳۶} خِی او چی مقصد دَره که مَوگیه: ’شُمو مره موبالید، ولے پیدا نَمیتنید’ و ام مَوگیه، د جایی که ما اَسْتُم شُمو اَمده نَمیتنید؟”

^{۳۷} د روز آخِرِ عید، یعنی د روز بزرگ، عیسی ایسته شُد و اعلان کده گُفت: ”کسی که تُشنه یه، بیل که د دیرِ ازمه ببیه و وُچی کُنه. ^{۳۸} کسی که د زمه ایمان بیره، امو رقم که نوشته های مُقدّس مَوگیه، از درونِ ازو جوی های آبِ حیات جاری موشه. ^{۳۹} ای ره د باره روح اَلقُدس گُفت که هر کسی که د زو ایمان بیره روح اَلقُدس د ز شی دده موشه. ولے روح اَلقُدس تا هنوز عطا نَشُدَد، چراکه عیسی تا او غیت د بزرگی-و-جلال خُو نرسیدد.

^{۴۰} بعضی کسا از مینکلِ مردم وختیکه امی تورا ره شنید، گُفت: ”د راستی، ای آدم امو پیغمبر اَسْتِه. ^{۴۱} بعضی مردم دیگه گُفت: ”ای آدم امو مسیح اَسْتِه. ^{۴۱} و یگ تعدادِ دیگه

گفت: "مسیح خُو از جلیلیه نَمییه، یا مییه؟" ^{۴۲} آیا نوشته های مُقَدَّس نَگُفته که مسیح از نسلِ داوود و از بیت-لَحَم مییه، از آغیلی که داوود دَ اُونجی زندگی مُوکد؟" ^{۴۳} پس از خاطرِ عیسی دَ بَینِ مُردُم تفرقه اُفتد. ^{۴۴} بعضی ازوا میخاست که اُو ره دِستگیر کنه، مگم هیچ کس دَ بِلِه اَزو دِست نَنَدخت.

بے ایمانی کتّه کلونای یهود

^{۴۵} وختیکه پیره دارا دَ دیر پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا پس آمد، اونا از پیره دارا پُرسان کده گفت: "چرا اُو ره نُوَرِدید؟" ^{۴۶} پیره دارا دَ جوابِ ازوا گفت: "تا آلی ره هیچ کس رقم امزی آدم وَری توره نَگُفته." ^{۴۷} اوخته فریسیا دَزوا گفت: "نَه که شُمو ام گمراه شُدید، یا نَشُدید؟" ^{۴۸} آیا یکی از کتّه کلونا یا فریسیا دَزو ایمان اُورده؟ نَه! ^{۴۹} لیکن امی مُردُم که شریعت ره نُموفامه لعنتی آسته." ^{۵۰} نِیقودیموس، اُمو آدم که شاو پیشِ عیسی آمد و یکی ازوا بُود گفت: ^{۵۱} "آیا شریعتِ ازمو دَ بِلِه یگو کس فتوا میدیه، بَدُونِ ازی که توره شی ره بَشَنوه و بَدَنه که چیز کار کده؟" ^{۵۲} اونا دَ جوابِ اَزو گفت: "نَه که تُو ام از جلیلیه آستی، یا نیستی؟ خوب تحقیق کُو و توح کُو که هیچ پیغمبر از جلیلیه ظهُور نَکده." ^{۵۳} [اوخته هر کس دَ خانه خُو رفت،

خاتونی که د بدکاری گرفتار شد

۱ مگم عیسی د کوه زیتون رفت. ۲ روز دیکه شی صباح‌گاه، او بسم د خانه خدا آمد. د اونجی تمام مردم د پیش شی جم شد و او تاه ششته د تعلیم ددون ازوا شروع کد. ۳ دمرو غیت عالمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که د زناکاری گرفته شدد آورد. اونا او ره د غول مردم ایستلجی کد ۴ و د عیسی گفت: "استاد، ای خاتو د حین زنا گرفته شده. ۵ د مطابق شریعت، موسی حکم دده که ای رقم خاتونو باید سنگسار شنه. آلی تو دزی باره چی موگی؟" ۶ اونا ای توره ره بلده امتحان د عیسی گفت تا که د خلاف شی یگو دلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خو ره تا اندخته قد ناخون خو د زمی نوشته موكد. ۷ وختیکه اونا درو سوال کده مورفت، عیسی یگ دفعه سر خو ره باله کد و گفت: "امو کس که د بین شمو بے گناه یه، سنگ اول ره امو بزنه." ۸ و بسم سر خو ره تا اندخته د زمی د نوشته کدو شد. ۹ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگ ازوا، یکه یکه بر شده رفت و د آخر فقط عیسی و امو خاتو که د غول ایسته بود مند. ۱۰ اوخته عیسی خود ره رست کده دزو گفت: "او خاتو، اونا کجا شد؟ آیا هیچ کس تو ره محکوم نکد؟" ۱۱ خاتو گفت: "نه صاحب، هیچ کس." پس عیسی گفت: "ما ام تو ره محکوم نمونم. د راه خو بورو و بعد ازی دیکه گناه نکو." [

عیسیٰ نُورِ دُنیا آسته

^{۱۲} عیسیٰ بسم دَ مردُم گُفت: ”ما نُورِ دُنیا آسْتُم. کسی که از مه پیروی کنه دَ تریکی پای نیميله، بلکه نُورِ زندگی میدشته بشه.“ ^{۱۳} اوخته فریسیا دَزُو گُفت: ”تُو دَ باره خود خُو شاهدی میدی؛ شاهدی تُو راست نییه.“ ^{۱۴} عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: ”حتی اگه ما دَ باره خود خُو شاهدی میدم، شاهدی مه راست آسته، چراکه ما خبر دَرُم از کُجا آمدیم و دَ کُجا مورُم. مگم شُمو خبر نَدَرید که ما از کُجا آمدیم و دَ کُجا مورُم.“ ^{۱۵} شُمو دَ مُطابِقِ فِکْرِ انسانی خُو قضاوت مُونید. ما هیچ کس ره قضاوت نَمونم. ^{۱۶} ولے اگه ما قضاوت ام کنم، قضاوت مه صحیح آسته، چراکه ما دَ قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و آته آسمانی که مَره رِبی کده قتی قضاوت مونی. ^{۱۷} دَ شریعت شُمو نوشته یه که شاهدی دُو نفر دَ باره یگو چیز راست آسته. ^{۱۸} ما خود مه دَ باره خُو شاهدی میدم و آته که مَره رِبی کده، اُو ام دَ باره مه شاهدی میدیه. ^{۱۹} اوخته اونا دَزُو گُفت: ”آته تُو کُجا یه؟“ عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: ”شُمو نه مَره مینخشید و نه آته مَره. اگه مَره مینخشید آته مَره ام مینخشید.“ ^{۲۰} ای توره ها ره عیسیٰ دَ بیتِ اَلمالِ خانِه خُدا دَ حالیکه مردُم ره تعلیم میدد، گُفت. ولے هیچ کس اُو ره گرفتار نکد، چراکه وخت شی هنوز نرسیدد.

عیسیٰ از رفتو دَ عالمِ باله توره مُوگه

۲۱ پس عیسیٰ بسم دزوا گُفت: ”ما مورم و شمو مره موبالید و د گناه خو مومرید. د جایی که ما مورم شمو آمده نَمیتید.“ ۲۲ بعد ازو یهودیا د بین خو گُفت: ”او کو خود کُشی نَمونه، یا موکنه؟ چون او موگه که ’د او جای که ما مورم شمو آمده نَمیتید.‘“ ۲۳ عیسیٰ دزوا گُفت: ”شمو د عالمِ پاین تعلق درید و ما د عالمِ باله؛ شمو ازی دُنیا آستید، ولے ما ازی دُنیا نییم.“ ۲۴ امزی خاطر ما دز شمو گُفتم که شمو د گناه های خو مومرید. اگه باور نکنید که ما امو آستم، شمو د گناه های خو مومرید.“ ۲۵ اونا دزو گُفت: ”تو کی آستی؟“ عیسیٰ دزوا گُفت: ”امو که از اول قد شمو گُفتم.“ ۲۶ ما چیزای غدر درم که د باره از شمو بگم و قضاوت کنم. لیکن امو که مره ری کده حق آسته و تورای که ما ازو شنیدیم اونا ره د دُنیا موگم.“ ۲۷ مگم مردم موفامید که او د باره آته آسمانی دزوا موگیه. ۲۸ پس عیسیٰ گُفت: ”وختیکه شمو «باچه انسان» ره باله کدید او غیت موفامید که ما امو آستم و ما هیچ کار ره خودسرانه نَمونم، بلکه چیزای ره که آته آسمانی دز مه یاد دده، اونا ره دز شمو موگم.“ ۲۹ امو که مره ری کده قد از مه قتی آسته. او مره تنها نه ایشته، چون ما همیشه کارای ره انجام میدیم که باعث خوشی و رضایت ازو موشه.“

آزادی از گناه

۳۰ وختیکه عیسیٰ امو توره ها ره گُفت، غدر مردم دزو ایمان آورد. ۳۱ پس او دمزو یهودیای که دزشی ایمان آورد گُفت: ”اگه شمو د کلام از مه پایبند بَمینید، شمو پیروای

واقعی مه موشید ^{۳۲} و حقیقت ره موفامید و حقیقت شمو ره آزاد مونه. ” ^{۳۳} اونا دزو گفت: ” مو اولاده ابراهیم آستی و هیچ وخت غلام کس نبودی. پس چطور موی که شمو آزاد موشید؟ ”

^{۳۴} عیسی د جواب ازوا گفت: ” ما حقیقت ره دز شمو مومگم، هر کسی که گناه کنه، او بنده گناه آسته. ^{۳۵} غلام بلده تمام عمر د خانه صاحب خو نمونه، مگم باچه همیشه د خانه مونه. ^{۳۶} پس اگه باچه شمو ره آزاد کنه، شمو واقعا آزاد موشید.

^{۳۷} ما میدنم که شمو اولاده ابراهیم آستید، لیکن شمو د پشت یگ فرصت میگردید تا مره بکشید، چراکه کلام ازمه د سینه شمو جای ندره. ^{۳۸} چیزای ره که ما د حضور آته خو دیدیم دز شمو مویم و شمو ام چیزای ره که از آته خود خو شنیدید، انجام میدید. ” ^{۳۹} اونا د جواب شی گفت: ” آته از مو ابراهیم آسته. ” عیسی دزوا گفت: ” اگه اولاده ابراهیم موبودید، شمو رقم ازو وری عمل موکدید. ^{۴۰} ما آدمی آستم که تورای حقیقت ره که از خدا شنیدیم دز شمو گفتیم، مگم آلی شمو د پشت یگ فرصت میگردید تا مره بکشید؛ ابراهیم ای کارا ره نموکد. ^{۴۱} شمو کارای آته خود ره مویید. ” اونا دزو گفت: ” مو

حرامزاده نیستی؛ مو فقط یگ آته دری که او خدا آسته. ” ^{۴۲} عیسی دزوا گفت: ” اگه خدا آته شمو موبود، شمو مره دوست میدشتید، چراکه ما از طرف خدا ربی شدیم و آمدیم. ما از پیش خود خو نه آمدیم، بلکه خدا مره ربی کده. ^{۴۳} بچی توره مره پی نموبرید؟ چراکه

طَاقَتِ شَنِيدونِ توره مَرِه نَدريد. ^{۴۴} شُمُو از آتِه خُو اِبليس اَسْتيد و ميخاهيد آرزوهای آتِه خُو ره پوره کُنيد. او از شروع يگ قاتِل بُوَد و دَ راستی-و-حقيقت پايِند نيبه، چراکه راستی دَزُو هيچ و جُود نَدَرِه. هر غَيْتِيکه دروغ مُوگه، او از ذاتِ خود خُو نقل مُونه، چُون او دروغگوي و آتِه هر قِسم دروغ اَسْتِه. ^{۴۵} مگم ما که حقيقت ره مُوگم شُمُو دَز مه باور نَمُونيد. ^{۴۶} کَدَم از شُمُو مِيتنه مَرِه بخاطرِ يگو گناه محکوم کُنه؟ پس اگه ما راست مُوگم چرا دَز مه باور نَموکُنيد؟ ^{۴۷} کسی که از خُدا يه تورای خُدا ره مِيشنوه. دليلی که شُمُو تورای خُدا ره نَمِيشنويد ای اَسْتِه که شُمُو از خُدا نِيسْتيد.

^{۴۸} يهوديا دَ جواب ازو گُفت: "آيا مو دُرُست نَگفتی که تُو يگ سامري و جندی اَسْتی؟"
^{۴۹} عيسی دَ جواب ازوا گُفت: "ما جندی نييم، بلکه دَ آتِه خُو اِحْتِرام مُونم، ولے شُمُو دَز مه بے اِحْتِرامی مُونيد. ^{۵۰} ما دَ طلب بزرگی بلده خود خُو نييم؛ مگم يگ ديگه طلبگار بزرگی مه اَسْتِه که او قضاوت کُننده يه. ^{۵۱} ما حقيقت ره دَز شُمُو مُوگم، کسی که از کلام مه اطاعت کنه، او هرگز رُوی مرگ ره نَمينگره. ^{۵۲} يهوديا دَزُو گُفت: "آلی مو فامبیدی که تُو جندی اَسْتی. ابراهيم فَوْت کد و تمام پيغمبرا مُرد، ولے تُو مُوگی هر کسی که توره مَرِه نگاه کنه، او هرگز مرگ ره نَميچشه. ^{۵۳} تُو خُو از آتِه مو ابراهيم که فَوْت کد و از پيغمبرای که مُرد بزرگتر نِيسْتی، يا اَسْتی؟ تُو خود ره چي فکر مُونی؟" ^{۵۴} عيسی گُفت: "اگه ما خود ره بزرگ و مُعْتَبَر نشو بَدَم، بزرگی مه هيچ چيز نيبه. مگم آتِه مه، امو که شُمُو خُداي خُو مُوگيد، او مَرِه بزرگی-و-جلال ميديه ^{۵۵} و شُمُو او ره نَمينخشيد،

لیکن ما او ره مینخشم. اګه بګم که او ره نمینخشم ما ام رقم از شمو آلی دروغګوی
 موشم. مګم ما او ره مینخشم و از کلام شی اطاعت مونم. ^{۵۶} آته شمو ابراهیم خوش بود
 که روز آمدون مره دزی دنیا بنگره. او امو روز ره دید و خوشحال شد. ^{۵۷} پس یهودیا
 بسم دزو گفت: «تو تا آلی ره پنجاه ساله نشدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟» ^{۵۸} عیسی
 دزوا گفت: «ما دز شمو راست موګم، پیش ازی که ابراهیم تولد شنه، «ما استم»!»
^{۵۹} پس اونا سنگا ره گرفت تاکه عیسی ره بزنه، مګم او خود ره تاشه کد و از خانه خدا بر
 شده رفت.

یګ آدم کور بینا موشه

^۹ د حالیکه او ری بود، یګ آدم ره دید که از رحم آبه خو کور د دنیا آمدد. ^۲ یارای
 شی ازو پرسان کده گفت: «استاد، گناه کی بوده که ای آدم کور تولد شده؟ از خود شی
 یا از آته و آبه شی؟» ^۳ عیسی د جواب ازوا گفت: «نه ای آدم گناه کده و نه آته و آبه
 شی، بلکه ای کور تولد شده تا کارای خدا د وسیله شی بر ملا شنه. ^۴ تا وختیکه روز
 آسته، مو باید کارای امزو ره انجام بدی که مره ری کده. شاو مییه و د او غیت هیچ کس
 کار کده نمیتنه. ^۵ تا وختیکه ما د دنیا استم، نور دنیا استم. ^۶ ای چیزا ره که گفت، د بله
 زمی تف کد و قد تف خو یګ مقدار لی جور کده د بله چیمای ازو آدم کور ملید ^۷ و دزو
 گفت: «بورو، چیمای خو ره د حوض سیلوحا بشوی. ^۸ «سیلوحا» یعنی «ری شده.» پس

أُو رفته چیمای خو ره شُشت و پینا شُده پس اَمَد.

^۸ همسایه گو و کسای که پیش ازُو او ره بحیثِ یگ گدایگرِ کور مینخشید، قد یگدیگه خو گُفت: ”آیا ای اُمُو آدم نییه که ششته گدایگری مَوکد؟“ ^۹ بعضی ها گُفت: ”اُمُو آسته.“
ولے بعضی های دیگه شی گُفت: ”نه، اُو نییه، مگم رقم امزُو آلی آسته.“ لیکن اُو خود شی گُفت: ”ما اُمُو آدم آستم.“ ^{۱۰} اوخته اونا ازُو پُرسان کده گُفت: ”پس چیمای تُو چطور پینا شُد؟“ ^{۱۱} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اُمُو آدمِ که عیسیٰ نام دَره، گِل جور کده دَ بله چیمای مه مَلید و دَز مه گُفت که ’بورُو، دَ حوضِ سیلوحا بُشوی.‘ پس ما رفته شُشتُم و پینا شُدُم.“ ^{۱۲} اوخته اونا دَزُو گُفت: ”اُو نفر دَ کُجا آسته؟“ اُو گُفت: ”ما چی خبر دَرُم!“

سوال و جوابِ فریسیا دَ باره شفای آدمِ کور

^{۱۳} اونا اُمُو آدم ره که سابقِ کور بُود، دَ پیشِ فریسیا بُرد. ^{۱۴} دَمزُو روزِ که عیسیٰ گِل جور کده چیمای ازُو آدم ره پینا کُدد، روزِ آرام بُود. ^{۱۵} پس فریسیا ام ازُو نفر پُرسان کده گُفت: ”چطور پینا شُدی؟“ و اُو دَزوا گُفت: ”عیسیٰ دَ بله چیمای مه گِل مَلید، ما شُشتُم و آلی مینگرم.“ ^{۱۶} اوخته بعضی از فریسیا گُفت: ”ای آدم از طرفِ خُدا نییه، چراکه روزِ آرام ره احترام نَکده.“ لیکن دیگای شی گُفت: ”یگ آدمِ گُناهکار چطور میتنه ای رقم مُعجزه کُنه؟“ پس اونا مَنه خُو دُو شَق شُد. ^{۱۷} اونا بسم از آدمی که سابقِ کور بُود پُرسان کده گُفت: ”تُو دَ باره امزُو آدم چی مَوگی، اُمُو که چیمای تُو ره واز کده؟“ اُو گُفت: ”اُو یگ

^{۱۸} مگم يهوديا باز ام د توره ازو باور نکد که او کور بوده و پينا شده، تا غيتيکه آته و آبه ازو آدم پينا شده ره کوی کد ^{۱۹} و ازوا پرسان کده گُفت: ”آيا امی باچه شمو آسته که مَوگيد کور د دُنیا اَمده؟ پس آلی چطور مينگره؟“ ^{۲۰} آته و آبه شی د جواب ازوا گُفت: ”مو ميدنی که ای باچه مو آسته و کور د دُنیا اَمده. ^{۲۱} مگم ای که آلی او چطور مينگره، مو خبر ندری و ای ره ام نميدنی که کی چيمای شی ره واز کده. از خود شی پرسان کنيد. او جوان شده؛ جواب خو ره خود شی ميديه.“ ^{۲۲} امی توره ره آته و آبه شی از ترس يهوديا گُفت، چون يهوديا گاه موافقت کدد که اگه کسی اقرار کنه که عيسى امو مسيح آسته، او ره از عبادت خانه بر مونه. ^{۲۳} امزی خاطر آته و آبه شی گُفت: ”او جوان شده، از خود شی پرسان کنيد.“

^{۲۴} پس اونا دفعه دوّم امو آدم ره که سابق کور بود، کوی کده گُفت: ”خدا ره ستايش-و- تمجيد کو! مو ميدنی که امو آدم يگ آدم گناهکار آسته.“ ^{۲۵} او د جواب ازوا گُفت: ”ما نموفامم که او يگ آدم گناهکار آسته يا نه. ليکن يگ چيز ره ما ميدنم: ما کور بودم و آلی مينگرم.“ ^{۲۶} اونا دزو گُفت: ”او قد ازتو چی کار کد؟ چطور چيمای تو ره واز کد؟“ ^{۲۷} او د جواب ازوا گُفت: ”ما پيشتر دز شمو گُفتم، مگم شمو گوش نکديد. چرا ميخاهيد که دوباره بشنويد؟ نه که شمو ام ميخاهيد پيرو ازو شنيد، يا نموشيد؟“ ^{۲۸} اوخته اونا او

ره دَو زده گُفت: ”تُو پيرو امزو آدم آستی! مو پيروای موسی یی. ^{۲۹} مو میدنی که خدا قد
 موسی توره گفته، لیکن د باره امزو آدم، مو نموفامی که از کجا آمده. “ ^{۳۰} او آدم د
 جواب ازوا گُفت: ”ای یگ گپ عجیب آسته که شمو پی نموفتید او از کجا آمده، د
 حالیکه او چیمای مَره واز کده. ^{۳۱} مو میدنی که خدا دُعای آدم گناهکار ره نمیشنوه، مگم
 کسی که خدا ره عبادت مونه و خاست-و-اراده ازو ره د جای میره، دُعای ازو شخص ره
 میشنوه. ^{۳۲} از ابتدای عالم تا آلی ره شنیده نشده که یگو کس چیمای آدمی ره که کور د
 دنیا آمده، واز کنه. ^{۳۳} اگه ای آدم از طرفِ خدا نموبود، هیچ کاری کده نمی تَنست. “
^{۳۴} فریسیا د جواب ازو گُفت: ”تُو که کاملاً د گناه تولد شدی، آیا تُو مو ره تعلیم میدی؟“
 پس اونا او ره ازونجی بر کد.

^{۳۵} وختی عیسی خبر شد که اونا امو آدم ره بر کده، او امو نفر ره پیدا کده گُفت: ”آیا تُو
 د «باچه انسان» ایمان دری؟“ ^{۳۶} او نفر د جواب شی گُفت: ”صاحب، او کی آسته، تاکه
 ما دزشی ایمان بیرم؟“ ^{۳۷} عیسی دزو گُفت: ”تُو او ره امی آلی مینگری و او کسی آسته
 که قد ازتو درو توره موگیه. “ ^{۳۸} او گُفت: ”یا مولا، ما ایمان اوردم، “ و عیسی ره
 سجده کد.

^{۳۹} اوخته عیسی گُفت: ”ما بلده قضاوت د ای دنیا آمدیم تا کسای که کور آسته بینا شنه
 و کسای که خود ره بینا فکر مونه، کور شنه. “ ^{۴۰} بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای

بُود و ای چیزا ره شنید، گُفت: ”آیا تُو مُوگی که مو ام کور آستی؟“^{۴۱} عیسیٰ دزوا گُفت: ”اگه شُمو کور مُبووید گناه شُمو نبُود، لیکن آلی که شُمو مُوگید ‘مو مینگری، گناه شُمو باقی مُومنه.“

مَثَلِ چوپونِ نیکو

۱۰ ”ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم، نفری که از درگه د قوتونِ گوسپندو در نمیه، بلکه از یگو راهِ دیگه باله شده داخلِ موشه، او دُز و قُلغی آسته.“^۲ مگم کسی که از درگه در مییه، او چوپونِ امزو گوسپندو یه.^۳ دَمزُو نفر درگه وان درگه ره واز مُونه و گوسپندو آوازِ ازو ره میشنوه و او گوسپندوی خُو ره نامِ گِرِفته کوی مُونه و اونا ره بُرو مُوبره.^۴ غِیتیکه گوسپندوی خُو ره بُرو مُوبره، او پیشِ پیشِ ازوا موره و گوسپندو او ره دُمبال مُونه، چراکه اونا آواز شی ره مینخشه.^۵ اونا از پسِ یگو نفرِ بیگنه نَموره، بلکه ازو تور مُوخوره، چراکه اونا آوازِ بیگنه گو ره نَمینخشه.“^۶ عیسیٰ امی مَثَلِ ره دزوا نقل کد، مگم اونا امو چیزا ره که او گُفت، نَفامید.

۷ پس عیسیٰ بسم گُفت: ”ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم، ما درگه گوسپندو آستم.“^۸ تمام کسای که از مه پیش آمد، دُز و قُلغی بود؛ امزی خاطر گوسپندو د توره ازوا گوش نکد.^۹ ما درگه آستم، هرکسی که از طریقِ ازمه داخلِ بییه، او نجات پیدا مُونه و بُرو و درُو

رفته علفچر پیدا مونه. ^{۱۰} دز تنها بلده دزی کدو، کشتو و بیرو کدو مییه؛ ولے ما بلده ازی آمدیم تاکه اونا زندگی دشته بشه و از زندگی کامل برخوردار شه.

^{۱۱} ما چوپون نیکو استم؛ چوپون نیکو جان خو ره د راه گوسپندو میدیه. ^{۱۲} مگم یگ کراکار که چوپو نییه و گوسپندو مربوط شی نموشه، او آمدون گرگ ره مینگره، ولے گوسپندو ره ایله کده دوتا مونه و گرگ د سر ازوا حمله کده اونا ره تیتپرک مونه. ^{۱۳} امو کراکار دوتا مونه، چراکه او یگ کراکار استه و د غم گوسپندو نییه.

^{۱۴} ما چوپون نیکو استم و گوسپندوی خو ره مینخشتم و گوسپندوی مه مره مینخشه، ^{۱۵} امو رقمیکه آته آسمانی مره مینخشه و ما آته آسمانی ره مینخشتم. و ما جان خو ره د راه گوسپندو میدیم. ^{۱۶} ما گوسپندوی دیگه ام درم که اونا ازی قوتو نییه. ما باید اونا ره ام بیرم و اونا آواز مره میشنوه. اوخته اونا یگ رمه موشه و یگ چوپو میدشته بشه.

^{۱۷} آته آسمانی امزی خاطر مره دوست دره که ما جان خو ره میدم تا او ره دوباره پس بگیرم. ^{۱۸} هیچ کس ای ره از مه نمیگیره، بلکه ما خود مه ای ره میدم. ما اختیار درم که ای ره بدیم و اختیار درم که ای ره دوباره بگیرم. ای حکم ره آته مه دز مه دده.

^{۱۹} از خاطر امزی توره ها یهودیا بسم د بین خو تقسیم شد. ^{۲۰} غدر نفرا از مینکل ازوا گفت: "او جندی یه و دیونگی مونه؛ چرا شمو توره ازو ره گوش مونیید؟" ^{۲۱} دیگر

گُفت: ”ای توره ها از آدمِ جندی نییه. جنِ نَمیتنه که چیمای آدمِ کور ره واز کُنه، یا مِیتنه؟“

یهودیا عیسیٰ ره بسمِ ردِ مونه

^{۲۲} دَمز و غَیت عیدِ وَقَفِ قُربانگاه دَ اورشَلیم رسید. وخت ام زمستو بُود ^{۲۳} و عیسیٰ دَ خانه خُدا طرفِ بَرنده سُلیمان قدم میزد. ^{۲۴} اوخته یهودیا دَ گرد شی جَم شده گُفت: ”تا چی غَیت مو ره اَندر شک میلی؟ اگه تُو مسیحِ اَستی، دز مو واضح بگی.“ ^{۲۵} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما دز شُمو گُفتم و شُمو باور نَمونید. کارای که ما دَ نامِ آتِه خُو مُونم، اونا دَ باره مه شاهدی میدیه. ^{۲۶} لیکن شُمو باور نَمونید، چراکه شُمو از جُمله گوسپندوی مه نیید. ^{۲۷} گوسپندوی مه آواز مَره میسنوه و ما اونا ره مینخشم و اونا از پُشت مه مییه ^{۲۸} و ما دزوا زندگی اَبدی میدم و اونا هیچ وخت از بین نَموره و هیچ کس ام اونا ره از دِستِ مه گِرفته نَمیتنه. ^{۲۹} آتِه مه که از پگ کده بزرگتر اَسته، اونا ره دز مه دده و هیچ کس نَمیتنه که اونا ره از دِستِ آتِه آسمانی بگیریه. ^{۳۰} ما و آتِه یگ اَستی.“

^{۳۱} یهودیا بسمِ سِنگا ره جَم کد تا او ره سنگسار کُنه. ^{۳۲} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما غدر کارای خُوب از طرفِ آتِه آسمانی دز شُمو نشو ددم. از خاطرِ کدمِ ازوا شُمو مَره سنگسار مُونید؟“ ^{۳۳} یهودیا دَ جوابِ شی گُفت: ”بلده کارای خُوب تُو، تُو ره سنگسار نَمونی، بلکه از خاطرِ کفرگویی تُو، چُون تُو که یگِ انسان اَستی، دعوای خُدایی مونی.“

عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا دَ شریعتِ شُمو امی رقم نوشته نیبه که ’ما گُفتم، شُمو خُدیو اَسْتید؟‘^{۳۵} امکان ندره که کلامِ خُدا باطلِ شُنه. اگه خُدا کسای ره که کلامِ خُدا بلده ازوا نازل شد، خُدیو گُفت،^{۳۶} آیا شُمو کسی ره که آته آسمانی تقدیس کده دَ ای دُنیا ری کد، کُفرگوی مُوگید، فقط بخاطری که ما گُفتم: ’ما باچه خُدا اَسْتُم؟‘^{۳۷} اگه ما کارای آته خُو ره نَموکُم، دَز مه ایمان نَیرید.^{۳۸} لیکن اگه ما مُونم، حتی اگه دَز مه ایمان نَمیرید، دَ کارای مه ایمان بیرید، تا بدنید و بُفامید که آته دَز مه وجود دَره و ما دَ آته.“^{۳۹} پس اونا بسم کوشش کد که او ره گرفتار کُنه، مگم او خود ره از دستِ ازوا خطا دده رفت.

عیسیٰ دُوباره دَ او لبِ دریای اُردُن رفت، دَمزُو جای که یحییٰ دَ زمانای پیش غُسل تعمید میدد و او دَ اُمونجی مند.^{۴۱} دَ اُونجی غدر مردُم پیش شی آمده گُفت: ”یحییٰ هیچ مُعجزه نکد، مگم هر چیزی که یحییٰ دَ باره امزی آدم گُفت، حقیقت پیدا کد.“^{۴۲} و غدر مردُم دَ اُونجی دَزُو ایمان اُورد.

فوت و زنده شدون ایلعازر

۱۱ یگ آدم دَ نام ایلعازر ناجور بُود. او از بیت عنیا، یعنی از اَغیلِ مریم و خوار شی مرتا بُود.^۲ ای اُمو مریم بُود که روغو ره دَ بله پایای مولا شیو کُدد و پایای شی ره قد

موی خو پاک کدد؛ و فعلاً برار شی ایلعازر ناجور بود. ^۳ اوخته امو دُو خوارو د عیسی

پیغام ریی کده گُفت: ”یا مولا، امو کسی ره که تُو دوست دری، او ناجور آسته.“

^۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شنید، گُفت: ”ای ناجوری کشتنی نییه، بلکه بلده ازی آسته

که بزرگی-و-جلال خدا ظاهر شنه، و تا باچه خدا د وسیله امزی واقعہ بزرگی-و-جلال پیدا

کنه.“ ^۵ عیسی مرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دشت. ^۶ وختی عیسی شنید که

ایلعازر ناجور آسته، او دُو روز دیگه ام دمزو جای که بود، مند. ^۷ بعد ازو د یارای خو

گُفت: ”بیید، بسم د منطقه یهودیه بوری.“ ^۸ یارای شی دزو گُفت: ”اُستاد، کلو وخت

نموشه که یهودیا میخاست تُو ره سنگسار کنه. بسم میخاهی د اونجی بوری؟“ ^۹ عیسی د

جواب ازوا گُفت: ”آیا د یگ روز دوازده ساعت روشنی نییه؟ اگه یگو نفر د روشنی روز

راه بوره او پیش-پایی نموخوره، چراکه او نور ازی دنیا ره مینگره. ^{۱۰} لیکن اگه یگو کس

شاو راه بگرده، او پیش-پایی موخوره، چون نور بلده ازو وجود ندره.“

^{۱۱} بعد از گفتون امزی چیزا، او دزوا گُفت: ”رفیق مو ایلعازر خاو رفته، لیکن ما مورم تا

او ره بیدار کُتم.“ ^{۱۲} یارا دزشی گُفت: ”یا مولا، اگه او خاو رفته بشه خوبه، او جور

موشه.“ ^{۱۳} د حقیقت عیسی د باره مرگ شی نقل موکد، مگم اونا فکر کد که د باره

استراحت و خاو شی نقل مونه. ^{۱۴} پس عیسی پوست کنده دزوا گُفت: ”ایلعازر مُرده.“ ^{۱۵} و

از خاطر از شمو خوش استم که د اونجی نبوُدم، تاکه شمو ایمان بیرید. مگم آلی بیید که

پیش شی بوری.“ ^{۱۶} پس توما که د نام «دوگنی» مشهور بود، د دیگه یارا گُفت: ”بیید

که مو ام بوری تا قد ازو قتی بُمړی.

^{۱۷} وختیکه عیسی د اُنجی رسید، او پی بُرد که ایلعازر چار روز شده د قبر آسته. ^{۱۸} بیت عنیا نزدیک اورشلیم بود، یعنی تقریباً چل دقه راه دوتر از شار، ^{۱۹} و غدر یهودیا پیش مَرْتا و مَریم آمدد تا دزوا بخاطرِ برار شی تسلّیت بُگیه. ^{۲۰} پس وختی مَرْتا شنید که عیسی مییه، او سرِ راهِ شی رفت، مگم مَریم د خانه ششت. ^{۲۱} مَرْتا د عیسی گُفت: ”یا مولا، اگه د اینجی موبودی، برار مه نمومرد. ^{۲۲} ولے حتی امیالی ام ما میدنم هر چیزیکه از خُدا بطلبی، خُدا دز تو میدیه.“ ^{۲۳} عیسی دزو گُفت: ”برار تو پس زنده موشه.“ ^{۲۴} مَرْتا دز شی گُفت: ”ما موفامم که او د آخرِ زمان د روزِ قیامت پس زنده موشه.“ ^{۲۵} عیسی دزو گُفت: ”ما قیامت و زندگی استم؛ کسی که دز مه ایمان بیره، اگرچه او مومره، ولے زنده موشه. ^{۲۶} و کسی که زنده یه و دز مه ایمان میره، او هرگز نمومره. تو ای ره باور مونی؟“ ^{۲۷} او دز شی گُفت: ”آرے مولا، ما ایمان اوردُم که تو امو مسیح، یعنی باچه خُدا آستی، امو کسی که دزی دُنیا آمدنی بود.“

^{۲۸} وختیکه ای ره گُفت، او رفت و خوار خُو مَریم ره کوی کده تاشکی دزو گُفت: ”استاد د اینجی آمده و تو ره کوی مونه.“ ^{۲۹} وختیکه مَریم ای توره ره شنید، زود باله شده پیش شی رفت. ^{۳۰} تا او غیت عیسی هنوز د آغیل نه آمدد، بلکه د امزو جای بود که مَرْتا د دم راه شی رفتد. ^{۳۱} اوخته یهودیای که د خانه قد مَریم بود و او ره تسلّی میدد، وختی دید که

مریم چابک باله شده بړو رفت، اونا از دُمبال شی رفت و د گمان ازی بُود که او د سرِ خاک موره تا د اُونجی چخرا کُنه.

^{۳۲} پس وختی مریم دمزو جای که عیسی بُود رسید، او عیسی ره دیده بله پای شی اُفتد و گُفت: ”یا مولا، اگه تُو د اینجی موبودی برار مه نمومرد.“ ^{۳۳} وختی عیسی او ره دید که چخرا مونه و یهودیای که قد شی قتی امدد ام چخرا مونه، او د روح-و-روان خو غدر جگرخون و کوئیوبار شد ^{۳۴} و گُفت: ”او ره د کجا ایشتید؟“ اونا دزشی گُفت: ”صاحب، بیه و توخ کو.“ ^{۳۵} عیسی د چخرا کدو شد. ^{۳۶} اوخته یهودیا گُفت: ”توخ کو، او ره چیقس دوست دشته.“ ^{۳۷} مگم بعضی ازوا گُفت: ”آیا امی آدم که چیمای امزو نفر کور ره واز کد، نمی تَنست مانع مردون امزی آدم شنه؟“

^{۳۸} عیسی بسم د دل خو کلو جگرخون شده سون قبر امد. امو قبر یگ غار بُود و یگ سنگ د دان شی ایشته شدد. ^{۳۹} عیسی گُفت: ”سنگ ره یگ طرف لول بدید.“ مرتا خوارِ آدم مُرده د عیسی گُفت: ”یا مولا، آلی او ره بوی گرفته، چراکه چار روز از مردون شی تیر شده.“ ^{۴۰} عیسی دزو گُفت: ”دز تو نگفتم که اگه باور کنی بزرگی-و-جلالِ خدا ره مینگری؟“ ^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دد و عیسی سر خو ره باله کده گُفت: ”ای آته آسمانی، ما از تو شکر گزار استم که آواز مَره شنیدی.“ ^{۴۲} ما میدنستم که تو همیشه آواز مَره میشنوی، مگم ای ره بخاطرِ مردمی که د اینجی ایسته یه گفتم تا اونا باور کُنه که تُو

مَره رِبِي كَدے. ”^{۴۳} وختیکه ای چیزا ره گُفت، اُو دَ آوازِ بِلند کُوی کد: ”ایلعازر، بُرو بُر

شُو!“^{۴۴} پس آدمی که مُرده بُود، دِست و پای شی قد لائِه پیچ کده و رُوی شی قد

دِستمال بسته، بُرو بُر شُد. عیسی دَزوا گُفت: ”اُو ره واز کُنید و بیلید که بوره.“

^{۴۵} اوخته غَدِر امزُو یهودیا که قد مریم اَمَدَد، وختی کارِ عیسی ره دید، دَزو ایمان اُورد؛

^{۴۶} مگم بعضی ازوا پیش فریسیا رفت و کاری ره که عیسی کُدد، دَزوا نقل کد.

^{۴۷} پس پیشوا یونِ عالی مقام و فریسیا مَنه خُو جلسه کده گُفت: ”مو چی کار کُنی؟ ای آدم

غَدِر مُعجزه مُونه.“^{۴۸} اگه اُو ره بیلی که امی رقم اِدامه بَدیه، پگِ مرُدُم دَزو ایمان میره و

بعد اَزو رُومی ها اَمده ام امی جای مُقَدَّس مو ره از بَین مُوبره و ام قَوم مو ره.“^{۴۹} لیکِن

یکی ازوا دَ نام قِیافا که دَمزُو سال پیشوا ی بزرگ بُود، دَزوا گُفت: ”شُمو هیچ چیز ره

نَمیدنید^{۵۰} و ام پَی نَموفتید که دَز شُمو بَهرتر اَسته تا یگ نفر بَلدِه قَوم بُمره و تمام قَوم

نابُود نَشنه.“^{۵۱} ای چیزا ره قِیافا از پیشِ خود خُو نَگُفت، بَلکه ازی که دَمزُو سال پیشوا ی

بزرگ بُود، اُو پیشگویی کد که عیسی دَ راهِ قَوم کُشته مُوشه،^{۵۲} نَه تنها بَلدِه قَوم، بَلکه

بخاطرِ جَم کدو و یگ کدونِ تمام بچکیچای خُدا که تیت پَرَک اَسته.^{۵۳} پس امزُو روز بعد

اونا نَقشه کشید که اُو ره بُکُشه.

^{۵۴} امزی خاطر عیسی دِیگه بَرَمَلا دَ مینکلِ یهودیا نَمیگشت، بَلکه ازونجی رِبِي شُدِه دَ

یگ جای دَ نزدیکِ بیابو، دَ یگ شار دَ نام اِفرایم رفت و قد یارای خُو دَ اُمونجی مند.

^{۵۵} عیدِ پَصَح از مردُمِ یَهُودِ نَزْدِیکِ بُوَد و غَدْرِ مَرْدُمِ از اَطْرَافِ دَ اَوْرُشَلِیمِ رَفْتُد تا که پیش از مَرَّاسِمِ عیدِ پَصَحِ خُودونِ خُو رِه پاک کُنِه. ^{۵۶} اُونَا عِیْسِی رِه مُوْپَالِید و دَ حَالِیکِه دَ مَنِه خَانِه خُدا ایسْتِه بُوَد قَد یِگْدِیگِه خُو مُوگُفْت: ”شُمُو چِی فِکْر مُوْنِید؟ اُو دَ عیدِ هِیچ نَمِیِه؟ یا مِیِه؟“ ^{۵۷} چِرَاکِه پِیشِوایونِ عَالِی مَقَامِ و فَرِیْسِیَا حُکْم کُود که اگِه کَس بَدَنِه عِیْسِی دَ کُجَا یِه، بَاید خَبَر بَدِیِه تَا اُونَا اُو رِه گِرِفْتَار کُنِه.

تَحْفِه پُر اَرزِشِ مَرِیم

۱۲ پَس عِیْسِی شَش رُوز پِیش از عیدِ پَصَحِ دَ بَیتِ عَنِیا، دَ اَغِیلِ ایلِعاَزِر اَمَد، دَ اَغِیلِ امْرُو کَس که عِیْسِی اُو رِه از مُردِه هَا دُوبارِه زِنْدِه کُود. ^۲ اُونَا دَ اُونَجِی بَلَدِه شِی نَانِ شَاو تِیَار کَد و مَرْتَا خِدْمَت مُو کَد، و لِه ایلِعاَزِر یِکِی امْرُو کَسای بُوَد که قَد عِیْسِی دَ لَبِ دِستَرخو شِشْتُد.

^۳ اَوخْتِه مَرِیم یِگ بَوْتَلِ عَطْرِ قِیمْتَبای سُنْبَلِ خَالِصِ رِه گِرِفْتِه دَ پَایایِ عِیْسِی مَلِید و پَایایِ شِی رِه قَد مُوی خُو پاک کَد، دَ اِنْدازِه که خَانِه از بُوی عَطْرِ پُر شُد. ^۴ لِیکن یِکِی از یَارایِ عِیْسِی دَ نَامِ یَهُودایِ اِسْخَرِیوْطِی که دَ زُودِی اُو رِه دَ گِیر مِیدَد، گُفْت: ^۵ ”چِرَا ای عَطْرِ دَ سِه صَد دِینار سَوْدَا نَشُد تَا پِیْسِه شِی دَ غَرِیبا دَدِه مُو شُد؟“ ^۶ اُو ای توره رِه ازی خَاظِر نَگُفْت که دَ غَمِ مَرْدُمِ نَادار بَشِه، بَلْکِه بَخَاظِرِی گُفْت که اُو دُز بُوَد و ازی که مَسْئُولِیتِ

خلطه پيسه ره دشت از چيزی که منه شی اندخته موشد، میزد. ^۷ لیکن عیسی گفت: ”او ره غرض نگیر، چون او امی ره بلده روز دفن شدن مه نگاه کده. ^۸ مردمای غریب همیشه قد شمو آسته، ولی ما همیشه قد شمو نیستم.“

^۹ غدر مردم یهود وختی خبر شد که عیسی د اونیجی آسته، اونا ام د اونیجی آمد، نه تنها بخاطر عیسی، بلکه امچنان تا ایلعازر ره که عیسی از مرده ها دوباره زنده کدد، بنگره. ^{۱۰} پس پیشوایون عالی مقام نقشه کشید که ایلعازر ره ام بکُشه، ^{۱۱} چون از خاطر ازو کلو یهودیا اونا ره ایله کده د عیسی ایمان اوردد.

^{۱۲} روز دیگه شی گروه کته مردم که بلده عید آمدد، وختی شنید که عیسی د اورشلیم مییه، ^{۱۳} اونا شاخه های درخت خرما ره گرفته از شار برو د سر راه شی رفت و شعار دده موهفت:

”هوشیعیانا! مبارک آسته کسی که د نام خداوند مییه؛

مبارک آسته پادشاه اسرائیل.“

^{۱۴} و عیسی یگ کره الاغ ره پیدا کده د بله شی سوار شد، امو رقم که د کتاب مقدس نوشته یه:

۱۵ "نترس دختر صهیون،

اونه، پادشاه تو

د بَلِه کَرِه اَلَاغ سوار شُدِه مِیِه."

۱۶ د اَوَّل یارای شی امی چیزا ره نَفامید، مگم پسان، وختیکه عیسی د بزرگی-و-جلال خو رسید، اَو غیت د یاد ازوا آمد که امی چیزا د باره ازو نوشته شُدِه، یعنی چیزای ره که مردم د حق شی انجام دد. ۱۷ پس جمعیت مردم که د وخت کوی کدون ایلعازر از قبر و دوباره زنده کدون شی از مرده ها قد عیسی بود، دَرَو د باره ازو شاهدی میدد. ۱۸ امزی خاطر ام جمعیت مردم د سر راه شی رفت، چون اونا شنیدد که عیسی امو معجزه ره کده. ۱۹ پس فریسیا قد یگدیگه خو گفت: "اونه، شمو هیچ کار نمیتید. توخ کنید که دنیا از پس ازو ری یه."

۲۰ د مینکل مردمی که بلده عبادت کدو د عید رفتد، بعضی نفرای یونانی ام بود. ۲۱ امو نفرای پیش فیلیپس که از بیت صیدای جلیلیه بود، آمد و ازو خواهش کده گفت: "صاحب، مو میخاهی که عیسی ره بنگری." ۲۲ فیلیپس آمده اندریاس ره گفت و اندریاس و فیلیپس رفته د عیسی گفت. ۲۳ ولے عیسی د جواب ازوا گفت: "ساعت شی آمده که «باچه انسان» بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ۲۴ ما حقیقت ره دز شمو موگم: تاکه دانه گندم د

ز می اُفتده گور نشنه و نمره، اُو تنهای خُو مومنه. لیکن اگه بمره، حاصلِ کلو میدیه.
 ۲۵ کسی که جان خُو ره دوست دره اُو ره از دست میدیه و کسی که د ای دُنیا از جان خُو
 تیر آسته، اُو جان خُو ره بلده زندگی ابدی نگاه مونه. ۲۶ اگه کسی میخایه مَره خدمت کنه،
 اُو باید ازمه پیروی کنه و د جای که ما بشم، خدمتگار مه ام د اُمونجی آسته. هر کسی
 که مَره خدمت کنه، آته آسمانی اُو ره عزت-و-حُرمت میدیه.

پیشگویی عیسی د باره مرگ شی

۲۷ آلی روح-و-روان مه پریشان-و-کوئیوبار شُده؛ ما چی بگم؟ آیا بگم که ای آته
 آسمانی، مَره ازی ساعتِ که آمدنی آسته خلاص کو؟ لیکن بلده امزی مقصدما تا ای
 ساعت رسیدیم. ۲۸ ای آته، نام خُو ره بزرگی-و-جلال بدی. "اوخته یگ آواز از آسمو آمد
 که گفت: "ما نام خُو ره بزرگی-و-جلال ددیم و باز ام بزرگی-و-جلال میدیم." ۲۹ پس
 جمعیتِ مردُم که د اُونجی ایسته بود، ای ره شنید و گفت: "گرگردراغ بود!" دیگه مردُم
 گفت: "یگ ملایکه قد ازو توره گفت." ۳۰ عیسی د جوابِ ازوا گفت: "ای آواز از خاطر
 شمو آمد، نه بلده ازمه. ۳۱ آلی وختِ قضاوت د بله ازی دُنیا آمده و حاکم ازی دُنیا برو
 پورته موشه. ۳۲ و ما وختیکه از زمی باله کده موشم، پگِ مردُم ره سون خود کش مومم."
 ۳۳ عیسی ای چیزا ره گفت تا نشو بدیه که اُو د چی رقم مرگ باید بمره.
 ۳۴ مردُم د جواب شی گفت: "مو از تورات شنیدے که مسیح بلده همیشه باقی مومنه.

پس تُو چطور مَوگی که «باچه انسان» باید باله شُنه؟ و امی «باچه انسان» کی آسته؟^{۳۵} اوخته عیسیٰ دَزوا گُفت: “روشنیی بلده یگ وخت کم دَ بَین شُمو مومنه؛ تا غَیتیکه روشنیی دَ بَین شُمو آسته، راه بورید؛ نشنه که شُمو ره تریکی بگیری، چُون کسی که دَ تریکی راه موره، نَموفامه که کُجا موره.^{۳۶} تا زمانیکه نُور دَ بَین شُمو آسته دَ نُور ایمان بیرید تا که بچکیچای نُور بشید.” وختی عیسیٰ امی تورا ره گُفت، اُو از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه کد.

باوجودِ تمامِ امزو مُعجزه های که دَ پیشِ رُوی ازوا انجام دَد، اونا هنوز ام دَ زشی ایمان نوردد.^{۳۸} دَمزی رقم توره اِشعیا پیغمبر پوره شُد که گُفتد:

“ای خُداوند، کی دَ پیغامِ ازمو باور کده

و دَ کی بازوی خُداوند برَملا شده؟”

امزی خاطر ام اونا نَتَنِست که باور کنه، چُون اِشعیا امچنان گُفتد:^{۳۹}

“^{۴۰} اُو چیمای ازوا ره کور

و دِل های ازوا ره سخت کده،

تاکه قد چیمای خو ننگره و قد دل های خو پی نبره

و پس تاو نخوره تاکه اونا ره شفا بدیم.

^{۴۱} اشعیا ای ره بخاطری گفت که او بزرگی-و-جلال ازو ره دید و د باره ازو نقل کد.

^{۴۲} لیکن باوجود ازی ام غدر کته کلونای یهود د عیسی ایمان آورد، مگم از خاطر فریسیا و از ترس ازی که اونا ره از عبادت خانه بر نکنه، ایمان خو ره اقرار نکد. ^{۴۳} چون اونا تعریف-و-توصیف مردم ره از تعریف-و-توصیف خدا کده کلوتر خوش دشت.

^{۴۴} اوخته عیسی د آواز بلند گفت: "کسی که دز مه ایمان میره، نه تنها دز مه ایمان میره، بلکه دمزو که مره ری کده ام ایمان میره. ^{۴۵} کسی که مره مینگره، او امو ره مینگره که

مره ری کده. ^{۴۶} ما مثل یگ نور د دنیا آمدیم تا هر کسی که دز مه ایمان بیره د تریکی

نمنه. ^{۴۷} اگه کسی تورای مره بشنوه و دزشی عمل نکنه، ما د بله ازو قضاوت نمونم،

چراکه ما نمدم تا دنیا ره قضاوت کنم، بلکه آمدیم تا دنیا ره نجات بدیم. ^{۴۸} بلده کسی که

مره رد مونه و تورای مره قبول نمونه، یگ قاضی وجود دره، یعنی کلامی که ما گفتیم د

روز آخرت د بله ازو قضاوت مونه. ^{۴۹} چون ما از خود خو توره نگفتیم، بلکه آته آسمانی

که مره ری کده، او دز مه حکم دده که چی بگم و چی نقل کنم، ^{۵۰} و ما میدنم که حکم

ازو زندگی ابدی آسته. پس چیزای ره که ما موگم، امو رقم که آته آسمانی دز مه گفته،

ما نقل نمونم."

شُشتونِ پایای یارا دَ شامِ آخِر

۱۳

فقط پیش از عیدِ پَصَح، عیسیٰ فامید که وخت شی رسیده تا دُنیا ره ایله کده پیش آته آسمانی بوره. او امو کسای ره که د ای دُنیا مربوط شی موشد، دوست دشت؛ آر، اونا ره تا آخر دوست دشت. ^۲ وخت نانِ شاو بود و ابلیس د دلِ یهودا باچه شمعونِ اسخربوطی از پیش و سوسه اندختد که عیسیٰ ره د گیر بدیه. ^۳ عیسیٰ میدنست که تمام چیزا ره آته آسمانی د دست ازو تسلیم کده و او از طرفِ خدا آمده و پس سونِ خدا رفتنی یه. ^۴ او از سرِ دسترخو باله شد و کالای خو ره بر کده یگ دستمال ره د گردِ کمر خو بسته کد. ^۵ بعد ازو او ره منه لگند شیو کده د شُشتونِ پایای یارا شروع کد و قد دستمالی که د گردِ کمر شی بسته بود، پایای ازوا ره پاک کد. ^۶ وختیکه د شمعون پترس رسید، پترس دزو گفت: ”یا مولا، تو پایای ازمه ره موشوی؟“ ^۷ عیسیٰ د جواب شی گفت: ”کاری ره که ما مونم تو آلی نموفامی؛ مگم پسان پی موفتی.“ ^۸ پترس دزشی گفت: ”هیچ امکان ندره که پایای مره بشویی.“ عیسیٰ د جواب شی گفت: ”تا وختیکه پایای تو ره نشوبم، تو قد ازمه حصه ندری.“ ^۹ شمعون پترس دزشی گفت: ”یا مولا، پس نه تنها پایای مره، بلکه دستا و سر مره ام بشوی.“ ^{۱۰} عیسیٰ دزشی گفت: ”او کسی که غسل کده، د شُشتو ضرورت ندره، چون تمام بدن شی پاک آسته، فقط پایای شی شُشتو میخایه و بس. و شمو پاک آستید، مگم نه تمام شمو.“ ^{۱۱} چون او موفامید که کی او ره د گیر میدیه و امزی خاطر گفت: ”تمام شمو پاک نیستید.“

^{۱۲} وختیکه عیسی پایای ازوا ره ششت و کالای خو ره پوشیده پس د جای خو ششت، دزوا
گفت: "آیا شمو میدنید که ما قد شمو چی کار کدم؟" ^{۱۳} شمو مَره معلم و مولا موگید و
شمو دُرست ام موگید، چراکه ما آستم. ^{۱۴} پس اگه ما که مولا و معلم شمو آستم، پایای
شمو ره شستم، شمو ام باید پایای یگدیگه خو ره بشوید. ^{۱۵} ما دز شمو یگ مثال-و-
سرمشق ددم تا امو رقم که ما قد شمو کدم، شمو ام امو رقم بکنید. ^{۱۶} ما حقیقت ره دز
شمو موگم: یگ غلام از بادار خو کده بزرگتر نییه و نه ام یگ قاصد از کسی که او ره
ریی کده. ^{۱۷} د حالیکه امی چیزا ره پی برید، خیر-و-برکت دز شمو اگه دزوا عمل کنید.
^{۱۸} ما ای چیزا ره د باره پگ شمو نموگم، چون کسای ره که ما انتخاب کدیم مینخشم.
مگم نوشته کتاب مقدس باید پوره شنه که موگیه: 'کسی که قد ازمه نان خورده، او د
ضد مه باله شده.' ^{۱۹} ما ای ره امی آلی پیش از واقع شدون شی دز شمو موگم تا وختیکه
رُخ بدیه، شمو باور کنید که ما آستم امو که آستم. ^{۲۰} ما حقیقت ره دز شمو موگم: هر
کسی که نفر ریی کدگی مَره قبول کنه، او مَره قبول کده؛ و هر کسی که مَره قبول کنه،
امو ره قبول کده که مَره ریی کده."

^{۲۱} وختیکه عیسی ای چیزا ره گفت، او د روح-و-روان خو کلو کوئیوبار شد و برملا گفت:
"ما حقیقت ره دز شمو موگم: یکی از شمو مَره تسلیم مونه." ^{۲۲} یارا سون یگدیگه خو
توخ کده خيرو مندو و فکر موکد که د باره کی ای توره ره گفته بشه. ^{۲۳} یکی از یارای

شی که عیسیٰ او ره دوست دشت، د بعل عیسیٰ تکیه کدد. ^{۲۴} پس شمعون پترس سون ازو اشاره کد تا او از عیسیٰ پُرسان کُنه که مقصد شی کی آسته. ^{۲۵} و او د شانه عیسیٰ تکیه کده دزو گُفت: ”یا مولا، او کی آسته؟“ ^{۲۶} عیسیٰ د جواب شی گُفت: ”او امو کسی آسته که ما یگ ٹوټه نان ره د کاسه غوټه کده دزو میدم.“ پس وختیکه ٹوټه نان ره گِرَفته غوټه کد، او ره د یهودا باچه شمعون اسخریوطی دد. ^{۲۷} امی که یهودا ٹوټه نان ره گِرَفت، شیطو د پوست شی درآمد. اوخته عیسیٰ دزو گُفت: ”کاری ره که کدنی آستی، زود بُکو.“ ^{۲۸} مگم هیچ کدم امزو کسای که د لب دسترخو ششتد، نفامید که چرا عیسیٰ ای ره د یهودا گُفت. ^{۲۹} لیکن ازی که خلطه پیسه د پیش یهودا بود، بعضی ازوا فکر کد که عیسیٰ او ره گُفته بشه، ”بورو، چیزای ره که مو د عید کار دری، بخر.“ یا ای که ”یگو چیز د مردم نادار بدی.“ ^{۳۰} اوخته، بعد از گِرَفتون ٹوټه نان او چابک برو رفت؛ وخت ام شاو بود.

عیسیٰ د باره انکار پترس پیشگویی مونه

^{۳۱} وختیکه او برو رفت، عیسیٰ گُفت: ”آلی آسته که «باچه انسان» بزرگی-و-جلال پیدا مونه و خدا ام د وسیله ازو بزرگی-و-جلال پیدا مونه. ^{۳۲} [اگه خدا د وسیله ازو بزرگی-و-جلال پیدا کد،] خدا د وسیله خود خو دزو ام بزرگی-و-جلال میدیه و امی بزرگی-و-جلال ره د زودی دزو میدیه. ^{۳۳} ای بچکیچا، ما یگ لحظه دیگه قد شمو آستم. بعد ازو شمو

مَرِه مُوْپَالِيد و اَمُو رَقْمِيكِه دَ يَهُودِيَا كُفْتُمْ اَلِي قَد شُمو ام مُوْگُم: 'دَ جايي كه ما مورْم، شُمو اَمَدِه نَمِيْتِنِيد.' ^{۳۴} ما يِگ حُكْم نَو دَز شُمو مِيدِيْم تا شُمو يِگَدِيگِه خُو رِه دُوسْت دَشْتِه بَشِيد: اَمُو رَقْمِيكِه ما شُمو رِه دُوسْت دَشْتُمْ، شُمو ام اَمُو رَقْم يِگَدِيگِه خُو رِه دُوسْت دَشْتِه بَشِيد. ^{۳۵} اگِه شُمو قَد يِگَدِيگِه خُو مُحَبَت دَشْتِه بَشِيد، دَمَزِي رَقْم پِگِ مَرْدُم مِيدَنِه كه شُمو ياراي ازمه اَسْتِيد."

^{۳۶} شِمَعُون پِترُس دَز شِي كُفْت: "يا مَولا، تُو دَ كُجا موري؟" عيسِي دَ جِواب شِي كُفْت: "دَ جايي كه ما مورْم تُو اَلِي از پُشت مه اَمَدِه نَمِيْتِنِي، ولِے پِسان از دُمبال مه مِيبي."

^{۳۷} پِترُس دَز شِي كُفْت: "يا مَولا، چِرا اَلِي نَمِيْتِنُم كه از دُمبال تُو بِييم؟ ما حتاي جان خُو رِه دَ راهِ تُو مِيدُم." ^{۳۸} عيسِي دَ جِواب شِي كُفْت: "اَيَا تُو واقِعاً جان خُو رِه دَ راهِ مه مِيدِي؟ ما حَقِيقت رِه دَز تُو مُوْگُم، خُرُوس بَنگ نَمِيدِيه تا كه تُو سِه دَفِعِه مَرِه اِنكار نَكُنِي."

يِگانه راه

۱۴ "دِل هاي شُمو پَرِيشان نَبَشِه: شُمو دَ خُدا اِيْمان دَشْتِه بَشِيد، دَز مه ام اِيْمان بِيَرِيد. ^۲ دَ خانِه اَتِه مه جاي كَلو اَسْتِه. اگِه امي رَقْم نَمُوبُود، اَيَا دَز شُمو مُوْكُفْتُمْ كه ما از بِنجِي مورْم تا بِلدِه شُمو جاي تِيار كُنْم؟ ^۳ پَس اگِه ما مورْم و بِلدِه شُمو جاي تِيار مُونْم، حَتماً بَسْم مِييم و شُمو رِه قَد خُو كَرِفْتِه مُوبُرْم، تا دَ جايي كه ما اَسْتُمْ، شُمو ام بَشِيد. ^۴ دَ

جایی که ما مورم شمو راه شی ره بلد آستید.

^۵توما دزشی گُفت: ”یا مولا، مو نمیدنی که تو د کجا موری؛ پس راه شی ره چطور بلد آستی؟“^۶ عیسی دزو گُفت: ”ما راه و راستی و زندگی آستم. هیچ کس نمیتنه پیش آته آسمانی بیه، سوی که د وسیله ازمه.^۷ اگه شمو مره شنختید، آته مره ام مینخشید. آره، از امی آلی شمو او ره مینخشید و ام او ره دیدید.“

^۸فیلیپس دزشی گُفت: ”یا مولا، آته ره دز مو نشو بدی و امو بلده ازمو بس آسته.“^۹ عیسی دزو گُفت: ”فیلیپس، ایقس دیر ما قد شمو بودم و تو هنوز مره نشنختی؟ کسی که مره دیده، آته ره دیده. پس تو چطور موی که آته ره دز مو نشو بدی؟“^{۱۰} آیا تو باور نمونی که ما د آته و آته دز مه آسته؟ توره های ره که ما دز شمو مومگم، از پیش خود خو نمومگم، بلکه آته که د وجود ازمه آسته، کارای خو ره انجام میدیه.^{۱۱} دز مه باور کنید که ما د آته آستم و آته دز مه؛ اگه نه، بخاطر خود امزو کارای که ما کدیم دز مه باور کنید.

^{۱۲} ما حقیقت ره دز شمو مومگم، کسی که دز مه ایمان بیره، کارای ره که ما مومم او ام مونه؛ و حتی ازی کده کارای بزرگتر مونه، چراکه ما پیش آته مورم.^{۱۳} هر چیزی ره که د نام ازمه طلب کنید ما او ره انجام میدیم، تا آته د وسیله باچه خو بزرگی-و-جلال پیدا کنه.^{۱۴} اگه یگو چیز د نام ازمه طلب کنید، ما او ره پوره مومم.“

١٥ ”اگه شُمو مَرِه دوست بَدَنید، از احکام مه إِطَاعَتِ مُونید. ١٦ اوخته ما از آته خاهش مُونم که او یگ پُشتیوانِ دِیگه دَز شُمو بَدیه، تا او همیشه قد شُمو بُمَنه، ١٧ یعنی روح راستی ره که دُنیا نَمیتنه او ره قَبُول کُنه، چراکه دُنیا او ره نَه مینگره و نَه مینخشه. مگم شُمو او ره مینخشید چراکه او قد شُمو مُومنه و دَز شُمو و جُود میدشته بَشه. ١٨ ما شُمو ره یَتیم نَمیلُم؛ ما پیش شُمو مییم. ١٩ بعد از کم وخت دُنیا دِیگه مَرِه نَمینگره، مگم شُمو مَرِه مینگرید. ازی که ما زنده یُم شُمو ام زنده مُومید. ٢٠ دَمَزو روز شُمو پَی مُوفتید که ما دَ آته خُو آسْتُم و شُمو دَز مه و ما دَز شُمو. ٢١ کسی که احکام مَرِه قَبُول دَره و از شی إِطَاعَتِ مُونه، او اُمُو کسی آسته که مَرِه دوست دَره. و کسی که مَرِه دوست دَره، آته مه او ره دوست میدنه و ما ام او ره دوست میدنم و خود خُو ره دَزُو ظاهر مُونم.“

٢٢ یهُودا -- ولے نَه یهُودایِ إِسْخَرِبُوطی -- دَزُو کُفت: ”یا مَولا، چی رقم آسته که خود ره دَز مو نشو میدی، مگم نَه دَ دُنیا؟“ ٢٣ عیسی دَ جواب شی کُفت: ”اگه کسی مَرِه دوست دَشته بَشه، او از کلام مه إِطَاعَتِ مُونه و آته مه او ره دوست میدشته بَشه و مو دَ زندگی ازُو آمده قد ازُو مُومنی. ٢٤ کسی که مَرِه دوست ندره از تورای مه إِطَاعَتِ نَمُوکُنه. و توره که شُمو میشنوبید از خود مه نییه، بلکه از آته آسته که مَرِه رَبی کده.

٢٥ ای چیزا ره ما دَز شُمو کُفْتُم دَ حالیکه هنوز قد شُمو آسْتُم. ٢٦ مگم پُشتیوان، یعنی روح

الْقُدْسُ كِه آتِه اُو رِه دَ نَامِ اَزْمِه رَبِّي مُونِه، اُو تَمَامِ چِيزا رِه دَز شُمو ياد مِيدِيه و هر چِيزي رِه كِه ما دَز شُمو كُفْتِيْم دَ ياد شُمو مِيرِه.

^{٢٧} ما دَز شُمو آرامِش مِيدُم؛ آرامِشِ خُود خُورِه دَز شُمو مِيدُم، نِه رَقْمِي كِه دُنْيا مِيدِيه، بَلَكِه رَقْمِي كِه ما دَز شُمو مِيدِيْم. پَس دِلِ هَايِ شُمو پَرِيشان و تَرَس خُورْدِه نَبَشِه. ^{٢٨} شُمو شَنِيدِيد كِه ما دَز شُمو كُفْتُم: 'ما مورْم و بَسْمِ پِيشِ شُمو مِيِيْم. ' اَكِه شُمو مَرِه دُوسْت مِيدَشْتِيد، خُوش مُوشُدِيد كِه ما سُونِ آتِه خُورْم، چِرَاكِه آتِه اَز مِه كَدِه بَزْرَكْتَرِ اَسْتِه. ^{٢٩} ما اِيِ چِيزا رِه پِيشِ اَز وَاقِعِ شُدُونِ شِيِ دَز شُمو كُفْتُم، تا وختِيكِه رُخِ مِيدِيه شُمو باوَر كَنِيد. ^{٣٠} ما دِيكِه قَدِ شُمو كَلو توره نُمُوكُم، چُونِ حَاكِمِ اَزِيِ دُنْيا مِيِيه. اُو دَ سِرِ اَزْمِه هِيِچِ قُدْرَتِ نَدْرِه، ^{٣١} مَكَمِ بَلْدِه اَزِيِ كِه دُنْيا بَدَنِه كِه ما آتِه رِه دُوسْتِ دَرُم، ما اُمُو رَقْمِيكِه آتِه دَز مِه اَمْرِ كَدِه عَمَلِ مُونُم. بالِه شَنِيدِيد كِه اَز اِينجِيِ بوريِ."

تاگِ حَقِيقِي

١٥ ^١ "ما تاگِ حَقِيقِي اَسْتُم و آتِه مِه باغوانِ اَسْتِه. ^٢ هر شاخِه مِه كِه بارِ نَكِيرِه اُو رِه قِيچِي كَدِه پورْتِه مُونِه و هر شاخِه كِه بارِ بَكِيرِه اُو رِه پاكِ مُونِه تاكِه كَلوْتَرِ حاصِلِ بَدِيه. ^٣ شُمو امِيِ آليِ بَخاطِرِ كَلامِيِ كِه ما قَدِ شُمو كُفْتِيْمِ پاكِ اَسْتِيد. ^٤ شُمو دَز مِه بُمَنِيد و ما دَز شُمو مُونُم. هِيِچِ شاخِه دَ تَنهاييِ خُورْمَرِ دَدِه نَمِيْتَنِه سِوَايِ كِه دَ تاگِ بُمَنِه. امِيِ رَقْمِ

شُمو ام نَمِيتَيدِ ثَمَرِ بَدِيدِ، سِوایِ کِه دَز مِه بُمَیدِ. ^۵ ما تاگِ اَسْتَمِ و شُمو شاخه ها. کسی
کِه دَز مِه مُومنه و ما دَزُو، اُو ثَمَرِ کَلو مِیدیه، چُون جدا از مِه شُمو هیچ کار نَمِيتَیدِ.
^۶ کسی کِه دَز مِه نَمَنه، اُو مِثِلِ یِگِ شاخه وَری دُور پورته شُدِه خُشک موشه و مَرْدَمِ اُو
شاخه ها ره جَم کده دَمَنه آتَش مِیندزه تاکه دَر بَگیره. ^۷ اگه شُمو دَز مِه بُمَیدِ و تورای مِه
دَز شُمو بُمَنه، هر چیزی کِه میخاهید طلب کُنید و اُمو رقم بلده شُمو موشه. ^۸ آتِه مِه دَمزی
طریق بزرگی-و-جلال پیدا مونه کِه شُمو کَلو ثَمَرِ بَدِيدِ و یارای مِه بَشیدِ.

^۹ اُمو رقم کِه آتِه آسمانی مَره دوست دَره، ما ام شُمو ره دوست دَرَم. پس دَ مَحَبَتِ مِه
بُمَیدِ. ^{۱۰} اگه از احکام مِه اِطاعت کُنید، دَ مَحَبَتِ مِه مُومَیدِ، اُمو رقمیکه ما از احکام
آتِه خُو اِطاعت کُدَم و دَ مَحَبَتِ اَزُو مُومَم. ^{۱۱} ای چیزا ره ما دَز شُمو گُفْتَم تاکه خوشی مِه
دَز شُمو وجود دشته بشه و خوشی شُمو کامل شنه. ^{۱۲} حُکمِ از مِه اینمی آسته کِه شُمو
یگدیگه خُو ره دوست دشته بَشیدِ، اُمو رقم کِه ما شُمو ره دوست دَرَم. ^{۱۳} ازی کده مَحَبَتِ
بُزرگتر وجود ندره کِه یگو کس جان خُو ره بلده دوستای خُو بدیه. ^{۱۴} شُمو دوستای مِه
آستید، اگه احکام مَره دَ جای بیرید. ^{۱۵} ما دیگه شُمو ره غلام نَموگَم، چُون غلام نَمیدنه کِه
صاحب شی چیز کار مونه؛ بلکه ما شُمو ره دوست مُوگَم، چُون تمام چیزای ره کِه ما از
آتِه خُو شَنِیدَم دَز شُمو معلومدار کُدَم. ^{۱۶} شُمو مَره اِنْتِخاب نَکدید، بلکه ما شُمو ره
اِنْتِخاب کُدَم و ما شُمو ره مُقرر کُدَم تاکه بورید و ثَمَرِ بَدِيدِ و ثَمَرِ شُمو بُمَنه، تا هر چیزی
کِه از آتِه آسمانی دَ نامِ از مِه طلب کُنید، اُو دَز شُمو بدیه. ^{۱۷} اینمی حُکمِ ره ما دَز شُمو

میدم که شمو یگدیگه خو ره دوست دشته بشید.

دُنیا از یارای مسیح نفرت دَره

^{۱۸} اگه دُنیا از شمو بد مُوبره، بدَنید که از شمو کده پیشتر از مه بد مُوبرده. ^{۱۹} اگه شمو دزی دُنیا تعلق میدشتید، دُنیا شمو ره مثل کسی خود خو دوست میدشت. لیکن ازی که شمو دزی دُنیا تعلق ندرید و ما شمو ره ازی دُنیا انتخاب کدیم، امزی خاطر دُنیا از شمو بد مُوبره. ^{۲۰} کلامی ره که ما قد شمو گفتُم دَ یاد خو بیرید: 'یگ غلام از بادار خو کده بزرگتر نییه.' اگه مردُم مره آزار-و-اذیت کده، اونا شمو ره ام آزار-و-اذیت مونه. اگه اونا از کلام ازمه اطاعت کده، از توره شمو ام اطاعت مونه. ^{۲۱} مگم پگ امزی چیزا ره اونا از خاطر نام ازمه دَ حق شمو مونه، چون امو که مره ری کده اونا او ره نمینخشه. ^{۲۲} اگه ما نمیمدُم و دزوا نقل نموکدُم، اونا گناه نمیدشت؛ لیکن آلی اونا بلده گناه خو کدُم بانه ندره. ^{۲۳} کسی که از مه بد مُوبره، از آته مه ام بد مُوبره. ^{۲۴} ما دَ بین ازوا کارای ره کدُم که هیچ کس دیگه نکده. اگه ما امی کارا ره نموکدُم، اونا گناه نمیدشت؛ مگم آلی اونا امی کارا ره دیده و هنوز ام از مه و از آته مه بد مُوبره. ^{۲۵} لیکن امی چیزا واقع شده ری یه تا کلامی که دَ شریعت ازوا نوشته یه، پوره شنه که موهیه: 'اونا بدون کدُم دلیل از مه بد بُرد.'

^{۲۶} وختیکه پُشتیوان مییه، امو ره که از طرف آته پیش شمو ری مونم، یعنی روح راستی

که از آتِه آسمانی مییه، اُو دَ بارِه ازمه شاهدی میدیه ^{۲۷} و شُمو ام شاهدی میدید، چُون شُمو از اوّل قد ازمه بُودید.

۱۶ ^۱ ”ای چیزا ره ما دَز شُمو گُفتُم تا که شُمو از راه بُر نَشْنید. ^۲ اونا شُمو ره از عِبادت خانه بُر مونه، بلکه زمانی مییه که هر کسی که شُمو ره بُکُشه، گُمان مونه که خُدا ره خِدمت مُوکُنه. ^۳ و اونا امی چیزا ره از خاطری مونه که نه آتِه آسمانی ره مینَخشه و نه مَره. ^۴ پس امی چیزا ره دَز شُمو گُفتُم تا زمانیکه وخت شی میرسه شُمو دَ یاد خُو بیرید که ما شُمو ره دَزی باره باخبر کده بُوَدُم. ما ای چیزا ره دَ اوّل قد شُمو نَگُفتُم، چرا که ما قد شُمو بُوَدُم. ^۵ مگم آلی طرفِ امزو مورُم که مَره رَبی کده و یگ شُمو ام از مه نَمُوپُرسید که ’دَ کُجا موری؟‘ ^۶ ولے ازی که امی چیزا ره دَز شُمو گُفتُم، دِل شُمو پُر از غَم شُدِه. ^۷ مگم ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم که رَفْتونِ ازمه دَ فایده شُمو آسته، چُون اگه ما نَرُوم پُشتیوان پیش شُمو نَمییه؛ لیکن اگه بورُم، ما او ره پیش شُمو رَبی مُونُم. ^۸ وختیکه او مییه، او گُناه، عدالت و قضاوتِ دُنیا ره بے پَرده مونه: ^۹ گُناه ره، چرا که اونا دَز مه ایمان نَمیره؛ ^{۱۰} عدالت ره، چرا که ما طرفِ آتِه آسمانی مورُم و شُمو دیگه مَره نَمینگرید؛ ^{۱۱} و قضاوت ره، چرا که دَ بِلَه حاکِمِ ازی دُنیا قضاوت شُدِه.

^{۱۲} غَدَر چیزای دیگه ام دَرُم که دَز شُمو بُگیم، لیکن شُمو آلی تابِ شِنیدون شی ره نَدَرید.

^{۱۳} مگم غَیْتیکه روحِ راستی مییه او شُمو ره سُون تمام حقیقت ها هِدایت مونه، چرا که او از

پیشِ خود خُو توره نَموگیه، بلکه چیزی ره که میسنوه، اَمو ره مُوگیه و از واقعه های که آمدنی آسته شُمو ره باخبر مونه.^{۱۴} اُو دَز مه بزرگی-و-جلال میدیه، چُون چیزی ره که از مه حاصل کده، اُو ره دَز شُمو اعلان مونه.^{۱۵} تمام چیزای که د آته آسمانی تعلق دَره از مه یه؛ امزی خاطر ما کُفتم که اُو از چیزی که دَز مه تعلق دَره میگیره و دَز شُمو اعلان مونه.

غَم یارا دَ خوشی تبدیل موشه

^{۱۶} “بعد از وختِ کم شُمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُمو مَره مینگرید.”
^{۱۷} اوخته بعضی یارای شی قد یگدیگه خُو کُفت: “مقصدِ مولا چی آسته که مُوگه ‘بعد از وختِ کم شُمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُمو مَره مینگرید؟’ و ام مُوگه، ‘چراکه ما پیشِ آته آسمانی مورم؟’”^{۱۸} پس اونا کُفت: “اُو که ‘وختِ کم’ مُوگه، چی معنی دَره؟ مو نَموفامی که دَ باره چی توره مُوگیه.”

^{۱۹} عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا کُفت: “آیا شُمو دَ باره ازی از یگدیگه خُو سوال مونید که کُفتم: ‘بعد از وختِ کم شُمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُمو مَره مینگرید؟’”^{۲۰} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم: شُمو چخرا و مخته مونید، ولے دُنیا خوشی مونه. شُمو دِق-و-غَمگی موشید، مگم غَم شُمو دَ خوشی تبدیل موشه.^{۲۱} یگ خاتو بخاطری که وختِ زیدون شی پوره شده درد میکشه، ولے زمانیکه

نلغه د دُنیا آمد، درد و غم شی از یاد ازو موره، چُون اُو بخاطر اوردون یگ انسان د دُنیا خوشی مونه. ^{۲۲} پس شمو ام فعلاً دق-و-غمگی استید؛ مگم ما شمو ره دوباره مینگرم و دل شمو خوشی مونه و خوشی شمو ره هیچ کس از شمو نمیگیره.

د باره دُعا

^{۲۳} ”دمزو زمان شمو از مه هیچ چیز پُرسان نمونید. ما حقیقت ره دز شمو موگم، هر چیزیکه از آته آسمانی د نام ازمه طلب کنید، اُو دز شمو میدیه. ^{۲۴} تا آلی ره شمو هیچ چیز د نام ازمه طلب نکدید؛ طلب کنید و دز شمو دده موشه تاکه خوشی شمو پوره شه.

^{۲۵} ای چیزا ره ما دز شمو د مثل گفتم. لیکن ساعت شی مییه که دیگه ما د مثل قد شمو توره نموگیم، بلکه واضح د باره آته آسمانی قد شمو نقل مونم. ^{۲۶} د اُو زمان شمو د نام ازمه طلب مونید و ما دز شمو نموگم که بلده شمو از آته طلب مونم، ^{۲۷} چُون آته خود شی شمو ره دوست دَره، چراکه شمو مَره دوست دَرید و ایمان دَرید که ما از طرف آته آمدیم. ^{۲۸} ما از پیش آته آمدم و د دُنیا داخل شدم؛ و آلی ای دُنیا ره ایله کده پس طرف آته مورم.

^{۲۹} یارای شی گفت: ”اینه، آلی واضح نقل مونی و د مثل توره نموگی. ^{۳۰} آلی مو میدنی که تو پگ چیزا ره موفامی و هیچ کس ضرورت ندره که از تو سوال کنه. د وسیله امزی

مو ایمان میری که تُو از طرفِ خُدا اَمَدَے. ”^{۳۱} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا کُفت: ”شُمو آلی ایمان اُورِدِید؟^{۳۲} اینه، وختی مییه، بَلکه امی آلی اَمَدَه که شُمو تیت پَرَک مُوشِید، هر کُدم شُمو سُون جای خود خُو مورِید و مَره تنها میلِید. ولے باو جُودِ ازی ام ما تنها نَمُومَنم، چراکه آتِه آسمانی قد مه آستِه.^{۳۳} اینمی چیزا ره ما قد شُمو کُفتم تا که شُمو دَز مه آرامِش دَشته بَشِید. دَ ای دُنیا شُمو رَنج و زَحمت مِینگرِید، مگم خاطر جَم بَشِید، چراکه ما دَ سِرِ دُنیا پیروز شُدیم.“

دُعای عیسیٰ بَلدِه پِیروای شی

۱۷ بعد از کُفتونِ امزی توره ها عیسیٰ رُوی خُو ره باله کده سُون آسمو توخ کد و کُفت: ”ای آتِه آسمانی، امو وخت رسیده؛ باچه خُو ره بزرگی-و-جلالِ بَدی تا که باچه تُو ام تُو ره جلالِ بَدیه؛^۲ چُون تُو اُو ره دَ بَله تمامِ بَشَر اِختیار دَدی تا اُو بَلدِه تمامِ کسای که تُو دَزو دَدی زِندگی اَبَدی بَدیه.^۳ زِندگی اَبَدی اینمی آستِه که اونا تُو ره که خُدای یکتا و حقیقی آستی و عیسیٰ مسیح ره که تُو ری کدے، بِنخشه.^۴ کارای ره که تُو دَز مه تسلیم کددی تا انجامِ بَدیم، ما تَکمیل کُدم و امزی طَریقِ بزرگی-و-جلالِ تُو ره دَ زمی ظاهر کُدم.^۵ و آلی، ای آتِه، مَره قد خود خُو قتی بزرگی-و-جلالِ بَدی، امو رقمِ بزرگی-و-جلالِ که ما پیش از شُرُوعِ دُنیا قد تُو دَشتَم.

^۶ ما نام تُو ره بَلدِه امزُو نفرا که تُو ازی دُنیا دَز مه دَدی، معلومدار کَدَم. اونا دَز تُو تعلق دشت و تُو اونا ره دَز مه عطا کدی و اونا از کلام تُو اطاعت کد. ^۷ آلی اونا میدنه، هر چیزی که تُو دَز مه دَدے از طرفِ ازتو یه. ^۸ توره های ره که تُو دَز مه دَدی، ما دزوا رَسندَم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از طرفِ ازتو آمَدیم و اونا باور کد که تُو مَره ریی کدے. ^۹ ما بَلدِه ازوا دُعا مُومَنم؛ ما بَلدِه دُنیا دُعا نَمومَنم، بلکه بَلدِه کسای دُعا مُومَنم که تُو دَز مه دَدی، چراکه اونا دَز تُو تعلق دَره. ^{۱۰} تمام چیزای که دَز مه تعلق دَره، از تُو یه و تمام چیزای که دَز تُو تعلق دَره، از مه یه و ما دَ وسیله ازوا بزرگی-و-جلال پیدا کَدَم. ^{۱۱} ما دیگه دَ دُنیا نَمومَنم، مگم اونا هنوز دَ دُنیا آسته و ما طرفِ ازتو مییم. ای آتِه مُقدَّس، اونا ره دَ وسیله نام خُو که دَز مه عطا کدے، نگاه کُو تاکه اونا یگ بشه، امو رقمیکه مویگ آستی. ^{۱۲} تا زمانیکه ما قد ازوا بوَدَم، ما اونا ره دَ وسیله نام ازتو که دَز مه دَدے، نگاه کَدَم و ازوا مُحافظت کَدَم و هیچ کَدَم شی از بین نرفت بَغیر از امزُو باچه جهنمی، تاکه نوشته های کِتَابِ مُقدَّس پوره شنه. ^{۱۳} و آلی طرفِ ازتو مییم و ای چیزا ره هنوز که دَ دُنیا آستَم مُوگَم تاکه اونا خوشی مَره دَ وجود خُو پُر-و-لبریز دشته بشه. ^{۱۴} ما کلام تُو ره دزوا رَسندَم، ولے دُنیا ازوا بد مُوبره، چُون اونا دَ دُنیا تعلق ندره امو رقم که ما ام دزی دُنیا تعلق ندرَم. ^{۱۵} خاهش ازمه ای نییه که تُو اونا ره ازی دُنیا ببری، بلکه ای آسته که اونا ره از شیطو نگاه کنی. ^{۱۶} اونا دَ ای دُنیا تعلق ندره، امو رقمیکه که ما ام دَ دُنیا تعلق ندرَم. ^{۱۷} اونا ره دَ وسیله راستی-و-حقیقت تقدیس کُو؛ کلام ازتو راستی-و-حقیقت آسته. ^{۱۸} امو رقمیکه تُو مَره دَ دُنیا ریی کدے، ما ام اونا ره دَ دُنیا ریی کَدَم. ^{۱۹} از خاطر ازوا ما خود ره

تقدیس مُونم، تاکه اونا ام د راستی-و-حقیقت تقدیس شنه.

^{۲۰} دُعای ازمه تنها بلده امزیا نییه، بلکه امچنان بلده کسای که د وسیله شاهدی امزیا دز مه ایمان میره، ^{۲۱} تاکه پگ شی یگ بشه، امو رقمیکه تُو، آی آته، دز مه آستی و ما دز تُو آستم و دُعا مُونم که اونا ام دز مو بشه تا دُنیا باور کُنه که تُو مَره رِبی کدے.

^{۲۲} بزرگی-و-جلالی ره که تُو دز مه ددی، ما دزوا ددُم تا اونا یگ بشه امو رقمیکه مو یگ آستی: ^{۲۳} ما دزوا و تُو دز مه، تاکه اونا کاملاً یگ بشه و تا دُنیا بدنه که تُو مَره رِبی کدے و اونا ره دوست دری، امو رقمیکه مَره دوست دری.

^{۲۴} آی آته، ما آرزو دَرُم، کسای ره که تُو دز مه ددی، دهر جای که ما آستم، اونا ام قد ازمه قتی بشه، تاکه اونا بزرگی-و-جلالی ره که تُو دز مه ددی بنگره، چراکه تُو پیش از خِلقت دُنیا مَره دوست دشتی. ^{۲۵} آی آته عادل، اگرچه دُنیا تُو ره نَمینخشه، مگم ما تُو ره مینخشم و آمیا میدنه که تُو مَره رِبی کدے ^{۲۶} و ما نام تُو ره دزوا معرفی کدُم و باز ام معرفی مُونم تا مُحَبَتی که تُو بلده ازمه دری، دزوا بشه و ما ام دزوا بشم.

گرفتاری عیسی

۱۸ وختیکه عیسی امی چیزا ره گُفت، او قد یارای خو د او طرف قولِ قدرون رفت.

دَ اُونجی یگ باغ بُود و عیسیٰ قد یارای خُو دَ مَنه امزُو باغ دَرآمد. ^۲ مگم یهودا، اُمو کسی که او ره دَ گِیر میدد، ام اُمو جای ره بَلد بُود، چراکه عیسیٰ غدر وختا قد یارای خُو دَ اُونجی جَم موشد. ^۳ پس یهودا قد یگ دَل عسکر و صاحب مَنصَب از طرفِ پیشوایون عالی مقام و فریسیا قد چراغ ها، مشعل ها و سلاح ها دَ اُونجی آمد. ^۴ عیسیٰ از تمام چیزای که دَ سر شی میمد خبر دشت، ولے باز ام پیش آمده دزوا گفت: ”کی ره موبالید؟“ ^۵ اونا دَ جواب شی گفت: ”عیسای ناصری ره.“ عیسیٰ دزوا گفت: ”ما استم.“ و یهودا که او ره دَ گِیر میدد، ام قد ازوا ایسته بُود. ^۶ وختیکه او دزوا گفت ”ما استم،“ اونا پَسکی پَسکی رفته دَ زمی اُفتد. ^۷ او بسم ازوا پُرسان کد: ”شمو کی ره موبالید؟“ اونا گفت: ”عیسای ناصری ره.“ ^۸ عیسیٰ دَ جواب ازوا گفت: ”ما دز شمو گفتُم که ما استم. اگه شمو مره موبالید، امیا ره بیلید که بوره.“ ^۹ ای کار شد تا کلامی که او گفتد: ”امزُو کسای که تُو دز مه ددے، یگ شی ره ام گم نکدیم“ پوره شنه.

^{۱۰} اوخته شمعون پترس که یگ شمشیر دشت، او ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش راست شی ره منتی کد. نام امزُو غلام ملوک بُود. ^{۱۱} ولے عیسیٰ دَ پترس گفت: ”شمشیر خُو ره دَ پوش شی بیل! آیا جامی ره که آته آسمانی دز مه دده، وچی نکنم؟“

^{۱۲} اوخته دَل عسکرا و قومندان ازوا قد صاحب مَنصَبای یهود، عیسیٰ ره گرفتار کده بسته کد. ^{۱۳} اوّل او ره پیش حنا خُسِر قیافا بُرد که قیافا دَمزُو سال پیشوای بزرگ بُود. ^{۱۴} قیافا اُمو کس بُود که یهودیا ره مشوره دده گفتد: ”بهتر آسته که یگ نفر بلده پگ مردُم

^{۱۵} شِمعون پترُس و یگ یارِ دِیگه از پسِ عیسی رفت. و ازی که اُمویارِ دِیگه قد پیشوای بزرگ شِنخته بود، اُو خُن عیسی قتی دَ مِنْه حولی پیشوای بزرگ دَر آمد. ^{۱۶} مگم پترُس بُرو دَ دانِ درگه ایسته شُد. اوخته اُمویارِ دِیگه که قد پیشوای بزرگ شِنخته بود، بُر شُدِه قد کنیزی که درگه وان بود گپ زد و پترُس ره داخل اُورد. ^{۱۷} اُمو کنیز که درگه وان بود دَ پترُس کُفت: ”تُو از جُمَله یارای امزی آدم نییی؟“ اُو کُفت: ”نَه، نییم.“ ^{۱۸} دَمزُو غیت نوکرا و صاحبِ مَنْصَبَا دَ گِردِ قوغِ آتَشِ که دَر دده بود ایسته شُد، چُون هوا یخ بود و اونا خود ره گرم مُوکد. پترُس ام قد ازوا قتی ایسته بود و خود ره گرم مُوکد.

سوالاتی پیشوای بزرگ از عیسی

^{۱۹} پس پیشوای بزرگ از عیسی دَ باره یارای شی و تعلیمای که میدد سوال کد. ^{۲۰} عیسی دَ جواب شی کُفت: ”ما دَ دُنیا بَرَمَلَا توره کُفتیم و همیشه دَ عِبَادتِ خانه ها و خانه خُدا که پگِ یهودیا جَم موشه، تعلیم دَدیم. ما هیچ چیز ره تاشکی نَکُفتیم. ^{۲۱} چرا از مه پُرسان مونی؟ از کسای که توره مَره شِنیده، پُرسان کُو که ما دَزوا چیزخیل کُفتیم، چُون اونا میدنه که ما چی کُفتیم.“ ^{۲۲} وختیکه عیسی امی چیزا ره کُفت، یکی امزُو صاحبِ مَنْصَبَا که پالوی شی ایسته بود، اُو ره یگ چپات زده کُفت: ”آیا تُو دَ پیشوای بزرگ امی رقم جواب میدی؟“ ^{۲۳} عیسی دَ جواب شی کُفت: ”اگه بد کُفتیم، بدی شی ره بُگی؛ اگه

دُرُست گُفتیم، چرا مَره میزنی؟” ^{۲۴} پس حنا او ره دست بسته دَ پیش قیافا پیشوای بزرگ ریی کد.

پترُس عیسیٰ ره انکار مونه

^{۲۵} دَمزُو غَیتِ که شمعون پترُس ایسته بُود و خود ره گرم مُوکد، بعضی ازوا دزشی گُفت: “نه که تُو ام یکی از یارای ازو آستی، یا نیستی؟” او انکار کده گُفت: “نه، نییم.”

^{۲۶} یکی از خدمتگرای پیشوای بزرگ قومای امزُو کسی بُود که پترُس گوش شی ره مُنٹی کُدد. امو خدمتگار گُفت: “آیا ما تُو ره دَ باغ قد ازو ندیدم؟” ^{۲۷} پترُس بسم انکار کد و دَ امزُو لحظه خرُوس بَنگ دَد.

عیسیٰ دَ پیش پیلاتُس

^{۲۸} بعد ازو اونا عیسیٰ ره از خانه قیافا دَ قصرِ حاکِم رومی بُرد. صَباح گاه بُود و یهودیا خودون شی دَ مَنه قصر داخل نَشُد تا نَجس نَشَنه و از خوردونِ قربانی عیدِ پَصَح نَمَنه.

^{۲۹} پس پیلاتُس دَ بُرو پیش ازوا اَمده گُفت: “دَ خِلافِ امزی آدم چی ادعا دَرید؟” ^{۳۰} اونا دَ جواب ازو گُفت: “اگه ای آدم بدکار نَمُوبُود، مو او ره دز تُو تسلیم نَموکدی.” ^{۳۱} پیلاتُس دزوا گُفت: “شُمو ای ره بُبرید و دَ مُطابقِ شریعتِ خودون خُو دَ بله ازو قضاوت کُنید.”

یهودیا دزُو گُفت: “مو امی اختیار ره نَدری که یگو کس ره اِعدام کُنی.” ^{۳۲} ای واقعه

رُخ دَد تا گُفته عیسیٰ که معلومدار کُدد که دَ چی طریقه باید بُمَره، پُوره شُنه.

^{۳۳} اوخته پیلاتس پس دَ مَنه قصر خُو رفت و عیسیٰ ره کُوی کده گُفت: ”آیا تُو پادشاهِ

یهودیا آستی؟“ ^{۳۴} عیسیٰ دَ جوابِ ازو گُفت: ”آیا تُو ای ره از پیشِ خود خُو گُفتی یا دیگه

مردُم دَ باره ازمه دَز تُو نقل کده؟“ ^{۳۵} پیلاتس دَ جوابِ شی گُفت: ”آیا ما یگ یهودی

آستُم؟ قومِ خود تُو و پیشوایونِ عالی مقام تُو ره دَز مه تسلیم کده؛ تُو چی کار کده؟“

^{۳۶} عیسیٰ دَ جوابِ ازو گُفت: ”پادشاهی ازمه دَزی دُنیا تعلق ندره. اگه پادشاهی ازمه دَزی

دُنیا تعلق میدشت، نفرای مه جنگ مُو کد تا ما دَ یهودیا تسلیم دده نَموشُدُم. مگم اُطور

نَشُد، چراکه پادشاهی ازمه دَزی دُنیا هیچ تعلق ندره.“ ^{۳۷} اوخته پیلاتس دَزی گُفت:

”پس تُو پادشاه آستی؟“ عیسیٰ دَ جوابِ ازو گُفت: ”تُو دُرست مُوگی که ما پادشاه آستُم.

ما بلده امزی مقصد پیدا شُدُم و بلده امزی دَ دُنیا اَمَدُم که دَ باره حقیقت شاهیدی بَدُم و هر

کس که طرفدار حقیقت آسته آواز مَره میشنوه.“ ^{۳۸} پیلاتس دَزی گُفت: ”حقیقت چی

آسته؟“

بعد از گُفتونِ امزی توره، اُو بسم دَ بَرُو پیشِ یهودیا اَمده دَزوا گُفت: ”ما هیچ دَلیل بلده

محکوم کدونِ امزی آدم پیدا نَتستُم.“ ^{۳۹} ولے شُمو یگ رسم-و-رواج دَرید که ما یگ نفر ره

دَ عیدِ پَصَح بلده شُمو ایله کُنُم؛ آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بلده شُمو ایله کُنُم؟“

^{۴۰} اوخته اونا بسم چِیغ زده گُفت: ”ای ره نه، بلکه باراباس ره ایله کُو،“ دَ حالیکه

پس پیلاتس عیسیٰ ره بُرده قَمچی کوی کد. ^۲ و عسکرا از خَمچه خاردار یگ تاج بافته دَ سر شی ایشْت و قَبای دِرازِ آرغوانی ره دَ جان شی دَد. ^۳ اونا پیش شی اَمده مُوگفت: ”دُرود دَ پادشاهِ یهودیا!“ و قد چپات دَ رُوی شی میزد. ^۴ اوخته پیلاتس بسم بُرو اَمده دَزوا گُفت: ”اینه، ما او ره دَز شُمو بُرو میرم تا بَدنید که ما هیچ دَلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نَتِنسْتُم.“ ^۵ پس عیسیٰ تاج خاردار و قَبای دِرازِ آرغوانی دَ جان شی بُرو اَمَد. پیلاتس دَزوا گُفت: ”اینه، آدم شُمو!“

^۶ وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و صاحبِ مَنْصبا او ره دید، اونا چیغ زده گُفت: ”دَ صلیب میخکوب کو، او ره دَ صلیب میخکوب کو!“ پیلاتس دَزوا گُفت: ”شُمو او ره بُبرید و دَ صلیب میخکوب کنید، چراکه ما هیچ دَلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نَتِنسْتُم.“ ^۷ یهودیا دَ جوابِ ازو گُفت: ”مو شریعت دَری و دَ حسابِ شریعت او باید کُشته شنه، چراکه او خود ره باچه خُدا مُوگه.“ ^۸ وختیکه پیلاتس ای توره ره شنید، زیادتَر ترس خورد. ^۹ او بسم مَنه قصر دَر اَمَد و دَ عیسیٰ گُفت: ”تُو از کجا اَسْتی؟“ مگم عیسیٰ هیچ جواب نَدَد. ^{۱۰} پس پیلاتس دَزو گُفت: ”تُو قد ازمه گپ نَمیزنی؟ آیا تُو خبر نَدَری که ما قُدرت دَرُم که تُو ره ایله کُنم و ام قُدرت دَرُم که تُو ره دَ سرِ صلیب بُکُشم؟“ ^{۱۱} عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: ”تُو هیچ قُدرت دَ سرِ ازمه نَمیدشتی، اگه از باله دَز تُو دده نَموشد. امزی خاطر

کسی که مَره دَز تُو تسلیم کده، گُناه کُنه تر دَره. ^{۱۲} ” امزُو وخت بعد پیلاتس کلو کوشش کد که او ره ایله کُنه، مگم یهودیا چیغ زده مُوگفت: ” اگه ای آدم ره ایله کُنی تُو دوست قیصر نیستی! هر کسی که خود خُو ره پادشاه بگیه، او مُخالِف قیصر آسته. ^{۱۳} ” وختیکه پیلاتس ای تورا ره شنید، عیسی ره بُرو آورد و خود شی د یگ جای د نام «سنگ فرش» که د زبونِ عبرانی «جَباتا» گفته مُوشد، د چوکی قضاوت ششت. ^{۱۴} ” امو روز، روز تیارِی بلده عیدِ پَصَح بُود و ساعتِ ششمِ روز. پیلاتس د یهودیا گُفت: ” اینه، پادشاهِ شمو! ” ^{۱۵} ” ولے اونا چیغ زده گُفت: ” گم کو او ره! طلعت شی ره گم کو! بُر د صلیب بکش! ” پیلاتس دزوا گُفت: ” پادشاهِ شمو ره د صلیب بکشُم؟ ” پیشوایونِ عالی مقام جواب دده گُفت: ” مو غیر از قیصر دیگه پادشاه ندری. ^{۱۶} ” پس پیلاتس او ره دزوا تسلیم کد تا د صلیب میخکوب شنه.

عیسی د صلیب کشته مُوشه

اوخته اونا عیسی ره گرفت ^{۱۷} ” و او صلیب د شانه شی بُرو رفت و طرفِ امزُو جای که «کاسه سر» گفته مُوشد، ریی شد. امو جای ره د زبونِ عبرانی «گلگتا» مُوگفت. ^{۱۸} ” اونا دمزُو جای عیسی ره د صلیب میخ کوب کد و قد ازو قتی دُو نفرِ دیگه ام بُود، د ای طرف و د او طرف شی و عیسی د مینکلِ ازوا. ^{۱۹} ” پیلاتس یگ عنوان نوشته کده د صلیب نصب کد که امیطور خنده مُوشد:

”عیسای ناصری، پادشاه یهودیا.“

^{۲۰} امی عنوان ره غدر یهودیا خاند، چُون امو جای که عیسی ره د صلیب میخکوب کُدد، د شار نزدیک بود. امو عنوان د زبونای عبرانی، لاتینی و یونانی نوشته شُدد. ^{۲۱} پس پیشوایون عالی مقام یهودیا رفته د پیلاتس گفت: ”پادشاه یهودیا نوشته نکو، بلکه نوشته کو که ای آدم گفت: ”ما پادشاه یهودیا استم.“ ”^{۲۲} پیلاتس د جواب ازوا گفت: ”چیزی که نوشته کُدم، نوشته کُدم.“

^{۲۳} وختیکه عسکرا عیسی ره د صلیب میخ کوب کد، اونا کالای شی ره گرفته د چار حصه تقسیم کد که د هر عسکریگ حصه رسید. قبای شی ره ام گرفت، ولے او بے درز بود و از باله تا دامون د یگ تکه بافته شُدد. ^{۲۴} پس اونا قد یگدیگه خو گفت: ”بیید که ای ره پاره نکنی، بلکه د بله شی پشک پورته کنی تا بنگری که از کی موشه.“ ای ره گفت تا نوشته کتاب مقدس پوره شنه که موگه: ”اونا کالای مره د منه خو تقسیم کد و د بله لباس مه پشک اندخت.“ پس عسکرا امی کارا ره کد.

^{۲۵} د نزدیک صلیب عیسی اینی کسا ایسته بود: آبه عیسی، خوار آبه شی، مریم خاتون کلویاس و مریم مجدلیه. ^{۲۶} وختیکه عیسی آبه خو ره قد امزو یار دوست-دشتنی خو یگجای ایسته دید، او د آبه خو گفت: ”ای خاتو، اینه باچه تو.“ ^{۲۷} بعد ازو دمزو یار گفت: ”اینه، آبه تو.“ و امزو ساعت بعد، امو یار او ره د خانه خو بُرد.

^{۲۸} بعد ازو عیسی دید که تمام چیزا تکمیل شده و بلده ازی که نوشته های کتاب مقدس پوره شنه، او گفت: "ما تشنه شدیم." ^{۲۹} د اونیجی یگ کوزه پر از سرکه انگور بود. پس اونا یگ اسفنج ره د منه شی غوئه کده د سر یگ نی بند کد و نزدیک دان شی برد. ^{۳۰} غیتیکه سرکه انگور د دان عیسی رسید، او گفت: "خلاص شد." بعد ازو سر خوره تا اندخت و روح خوره تسلیم کد.

^{۳۱} امو روز، روز تیاری بود و ازی که یهودیا نمیخواست جسد ا د روز آرام د بله صلیب بمنه، خصوصاً د امزو روز آرام که روز بزرگ عید بود، اونا از پیلاتس خواهش کد که پایای مصلوب شده ها میده شنه تا جسدای ازوا برده شنه. ^{۳۲} پس عسکرا آمده ام پایای نفر اول ره و ام پایای نفر دوم ره که قد عیسی یگجای د صلیب میخکوب شد، میده کد. ^{۳۳} مگم غیتیکه اونا پیش عیسی رسید و دید که او گاه مرده، اونا پایای شی ره میده نکد. ^{۳۴} لیکن یکی امزو عسکرا قد نیزه خو د بغل عیسی زد که دستی خون و او از بغل شی بر شد. ^{۳۵} امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهدی دد و شاهدی ازو راست آسته. او میدنه که او حقیقت ره موگه تا شمو ام باور کنید. ^{۳۶} امی چیزا رخ دد تا نوشته های کتاب مقدس پوره شنه که موگه: "یگ استغون ازو ام میده نموشه." ^{۳۷} و دیگه نوشته های کتاب مقدس باز ام موگه: "اونا سون امزو کسی توخ مونه که او ره قد نیزه زده."

^{۳۸} بعد ازی واقعه ها یوسف که از شار رامه و پیرو عیسی بود، و له از ترس یهودیا

تاشکی پیروی موكد، از پيلاٲس خاهش كد تا دزو اجازه بديه كه جسد عيسى ره بٲره و پيلاٲس دزو اجازه دد. پس او آمده جسد عيسى ره بُرد. ^{٣٩} و نيقوديموس كه د شروع يگ شاو پيش عيسى آمدد، او ام آمد و مواد خوشبوي گٲ شده مر و عود ره كه تقريباً پنج سير بُود، آورد. ^{٤٠} پس اونا جسد عيسى ره گرفته د مطابق رسم-و-رواج يهوديا قد مواد خوشبوي د منه كفن پيچ دد. ^{٤١} دمزو جاي كه عيسى مصلوب شدد يگ باغ بُود و د منه باغ يگ قبر نو كنده شده موجود بُود كه تا هنوز هيچ كس د اونجى دفن نشدد. ^{٤٢} ازى كه امو روز، روز تياري عيد بلده يهوديا بُود و قبر ام نزديك بُود، اونا عيسى ره د منه امزو قبر غار مانند ايشت.

٢٠ د روز يگشبه مريم مجدليه صباح گاه كه هنوز هوا تريك بُود، د سر قبر آمد و ديد كه سنگ از دان قبر پس شده. ^٢ پس او دويده پيش شمعون پترس و امو يار ديگه كه عيسى او ره دوست دشت آمد و دزوا گفت: ”اونا مولا ره از قبر برده و مو خبر ندرے كه او ره د كجا ايشته.“ ^٣ اوخته پترس و امو يار ديگه بر شده سون قبر ربي شد. ^٤ اونا هر دوى شى قتي مودويد، ليكن امو يار ديگه از پترس كده پيش شد و اول د سر قبر رسيد ^٥ و خود ره خم كده ديد كه كفن د منه قبر آسته، ولے او داخل نرفت. ^٦ شمعون پترس از پُشت ازو آمد و منه قبر داخل شد و ديد كه كفن د اونجى ايشته بُود، ^٧ ولے دستمالى كه د سر عيسى بُود قد كفن ايشته نبُود، بلكه جدا پيچنده شده د يگ جاي ايشته بُود. ^٨ پس

یارِ دِیگِه که اوّل دَ سرِ قبرِ اَمَدُد، ام داخِلِ رِفَت و دِید و ایمان اُورِد. ^۹ اونا تا هنوز نَوشته های کِتَابِ مُقَدَّسِ رِه نَفامِیدُد که او از مُرده ها باید دُوباره زنده شُنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده دَ خانه های خُو رِفَت.

^{۱۱} مگم مریم دَ برونِ قبر ایسته بُود و چخرا مُوکد. دَ حالیکه دَرَو چخرا مُوکد، او خود رِه حَم کده مَنه قبر رِه توخ کد ^{۱۲} و دُو ملایکِه سفید پوش رِه دَ امزُو جای که جَسَدِ عیسی ایشته شُدُد، دِید. یگ شی طرفِ سر شی و دِیگِه شی طرفِ پای شی شِشْتُد. ^{۱۳} و اونا دَز شی گُفت: ”آی خاتُو، چرا چخرا مُونی؟“ او دَزوا گُفت: ”اونا مَولای مَرِه گِرِفته بُرده و ما خبر ندرُم که او رِه دَ کُجا ایشته.“ ^{۱۴} وختیکه مریم امی چیزا رِه گُفت، پس دَور خورد و عیسی رِه ایسته دِید، مگم نَفامِید که او عیسی اَسْتِه. ^{۱۵} عیسی دَزشی گُفت: ”آی خاتُو، چرا چخرا مُونی؟ کی رِه مُوپالی؟“ مریم دَ گُمانِ ازی که او باغوان اَسْتِه، دَزشی گُفت: ”صاحب، اگه تُو او رِه بُردے دَز مه بُگی که او رِه دَ کُجا ایشته تا ما او رِه بُرُم.“ ^{۱۶} عیسی دَزشی گُفت: ”مریم.“ مریم دَور خورد و دَ عبرانی دَز شی گُفت: ”رَبّونی، یعنی اُستاد.“ ^{۱۷} عیسی دَزو گُفت: ”دَز مه دِست نَزو، چراکه ما تا هنوز پیشِ آتِه خُو نَرَفْتیم؛ بلکه پیشِ برارای مه بورُو و دَزوا بُگی که ما پیشِ آتِه ازخُو و آتِه ازشمو و خُدای ازخُو و خُدای ازشمو باله مورُم.“ ^{۱۸} اوخته مریم مَجَدَلِیَه پیشِ یارا اَمَد و دَزوا اِعلان کده گُفت: ”ما مَولا رِه دِیدُم!“ و امو چیزای رِه که عیسی دَز شی گُفتُد، دَزوا نَقْل کد.

عیسی د یارای خو ظاهر موشه

^{۱۹} شام امزو روز اول هفته وختیکه یارا د یگ جای جم بود و از ترس یهودیا درگه های امزو جای ره کیپ کدد، بے بلغه عیسی آمد و د مینکل جای ایسته شده دزوا گفت: ”سلام علیکم.“^{۲۰} وختیکه امی ره گفت، او دستا و بغل خو ره دزوا نشو دد و یارا از دیدون مولا کلو خوشحال شد.^{۲۱} اوخته عیسی بسم دزوا گفت: ”سلام دز شمو. امو رقم که آته آسمانی مره ربی کده، ما ام شمو ره ربی مونم.“^{۲۲} بعد از گفتون امزی توره او د سر ازوا دم کده گفت: ”روح القدس ره حاصل کنید.“^{۲۳} اگه شمو گناه های کسی ره ببخشید، اونا بخشیده موشه و اگه نبخشید، اونا بخشیده نموشه.“

^{۲۴} مگم توما، یکی امزو دوازده یارای عیسی که معنای نام شی «دوگنی» آسته، وختیکه عیسی آمد قد ازوا نبود.^{۲۵} پس دیگه یارا دز شی گفت: ”مو مولا ره دیدی.“ مگم او دزوا گفت: ”تاکه جای میخا ره د دستای شی ننگرم و کلک خو ره د جای میخا و دست خو ره د بغل شی نه ایلم، ایمان نمیرم.“^{۲۶} هشت روز بعد یارای عیسی بسم داخل امزو خانه بود و توما ام قد ازوا قتی بود. د حالیکه درگه ها کیپ بود، عیسی آمد و د مینکل ازوا ایسته شده گفت: ”سلام دز شمو.“^{۲۷} بعد ازو د توما گفت: ”کلک خو ره اینجی بیل و دستای مره بنگر؛ دستای خو ره ام بیر و د بغل مه بیل و بے ایمان نبش، بلکه ایمان داشته بش.“^{۲۸} توما د جواب شی گفت: ”یا مولای مه و خدای مه!“^{۲۹} عیسی دزشی

گُفت: ”آیا بخاطری که مَره دیدی، ایمان اُوردی؟ نیک دَ بختِ امزُو کسای که مَره ندیده، ولے باز ام ایمان میره.“

^{۳۰} عیسیٰ غدر مُعجزای دیگه ام دَ حُضُورِ یارا کُدد که دَمزی کِتَابِ نِوِشْتِه نَشْدِه. ^{۳۱} مگم امی چیزا نِوِشْتِه شُد تا شُمُو ایمان بییرید که عیسیٰ اُمُو مَسِیح و باچِه خُدا یِه و تا دَ وِسیلِه ایمان اُوردو شُمُو دَ نامِ اَزُو صَاحِبِ زِنْدَگِی اَبْدِی شُنید.

عیسیٰ دَ هفت یار خُو ظاهِرِ مَوْشِه

۲۱ بعد ازی چیزا عیسیٰ بسم خود ره دَ لبِ دریاچِه تِیْبِرِیِه دَ یارای خُو نشو دَد که اُو واقعه امیطور رُخ دَد: ^۲ شِمعون پِترُس، توما که اُو ره «دُوگنی» ام مَوگُفت، نَتَنائیل از قانای جلیلیه، باچه های زیدی و دُو یارِ دیگه دَ اُونجی جَم بُوْد. ^۳ شِمعون پِترُس دَزوا گُفت: ”ما ماهی گِرِفْتو مورُم.“ اونا دَزُو گُفت: ”مو ام قد تُو موری.“ پس اونا بَرُو رفته مَنِه کِشْتی شِشْت، مگم اُمُو شاو هیچ چیز گِرِفْتِه نَتَنِست. ^۴ وختی صُبح شُد عیسیٰ دَ لبِ دریا ایسته بُوْد، مگم یارا نَفامید که عیسیٰ اَسْتِه. ^۵ پس عیسیٰ دَزوا گُفت: ”او بچکِیچا، یگو ماهی گِرِفْتید یا نه؟“ اونا دَ جواب شی گُفت: ”نه.“ ^۶ اُو دَزوا گُفت: ”تور ره طرفِ راستِ کِشْتی بِنْدَزید و از اُونجی ماهی میگیرید.“ اوخته اونا تور ره اَندخت و از بَس که کَلو ماهی گِرِفْتُد، اونا تور ره دَ مَنِه کِشْتی کش کده نَمِیْتَنِست. ^۷ پس اُمُو یارِ که عیسیٰ اُو

ره دوست دشت د پترس گُفت: "ای خُو مولا آسته." وختی شمعون پترس شنید که مولا آسته، او کالای خُو ره که از جان خُو کشیدد، د گرد خُو پیچ دده خود ره منه او پورته کد. ^۸ ولے دیگه یارا قد کشتی آمد، چراکه اونا از خشکی دور نبود؛ کشتی فقط یگو دُو صد توغی از لب دریا فاصله دشت و اونا تور پر از ماهی ره قد خُو کش کده آورد. ^۹ وختیکه اونا د خشکی تاه شد، دید که قوغ آتش داغ آسته و ماهی د بله شی ایشته یه و نان ام د پالوی شی آسته. ^{۱۰} عیسی دزوا گُفت: "امزو ماهی که تازه گرفتید، یگ کمک وری بیرید." ^{۱۱} اوخته شمعون پترس رفت و جال ره که پر از ماهی بود د خشکه کش کد. د منه تور یگ صد و پنجاه و سیه ماهی کته بود. مگم باوجود که اموقس ماهی کلو بود، تور پاره نشد. ^{۱۲} عیسی دزوا گُفت: "بیید، نان بخورید." هیچ کدم از یارا دل نتنست که ازو پرسان کنه: "تو کی آستی؟" چون اونا میدنست که او مولا یه. ^{۱۳} پس عیسی آمد و نان ره گرفته دزوا دد و ماهی ره ام امو رقم کد. ^{۱۴} اینمی دفعه سوم بود که عیسی بعد از دوباره زنده شدن خُو از مرده ها د یارای خُو ظاهر شد.

^{۱۵} وختیکه اونا نان ره خورد، عیسی د شمعون پترس گُفت: "ای شمعون باچه یوختا، آیا تو امزیا کده مره کلوتر محبت مونی؟" پترس دزوا گُفت: "آره مولا، تو میدنی که ما تو ره دوست درم." عیسی دزوا گُفت: "باره گون مره بچرنو." ^{۱۶} دفعه دوم او دز شی گُفت: "ای شمعون باچه یوختا، آیا تو مره محبت مونی؟" او د جواب شی گُفت: "آره مولا، تو میدنی که ما تو ره دوست درم." عیسی بسم دز شی گُفت: "گوسپندوی مره نگاه

کُو. ” ۱۷ ” اُو دَفِعِه سِوَم دَزُو کُفَت: ” اَي شِمَعون باچِه يوحَنَّا، اَيَا تُو مَرِه دوست دَرِي؟ ”
 پَتْرُس دِق شُد، چِراکه عيسِي دَفِعِه سِوَم دَزَشِي کُفَت: ” اَيَا تُو مَرِه دوست دَرِي؟ ” و اُو دَز
 شِي کُفَت: ” يَا مَولا، تُو از پِگ چِيزا خِبر دَرِي؛ تُو مِيدَنِي که ما تُو رِه دوست دَرَم. ”
 عيسِي دَزُو کُفَت: ” گوسپندوي مَرِه بچِرَنُو. ” ۱۸ ” ما حَقِيقَت رِه دَز تُو مُوگَم: وختِيکه جوان
 بُوَدِي تُو کَمَر خُو رِه بَسْتِه مُوکدِي و هر جاي که دِل تُو مَوْشُد مورَفَتِي. مِگَم وختِيکه پير
 شُنِي تُو دِستاي خُو رِه دِراز مُونِي و دِپِگه کس کَمَر تُو رِه بَسْتِه کده تُو رِه دايگ جاي
 موبَرِه که تُو نَمِيخاهِي د اُونجِي بوري. ” ۱۹ ” عيسِي امِي توره رِه کُفَت تا نِشو بَدِيه که پَتْرُس
 د چِي رِقَم مَرگ جان خُو رِه د رَاه بَزُرگِي-و-جَلالِ خُدا مِيدِيه. بعد امزِي توره بَسَم د پَتْرُس
 اَمَر کد: ” از مِه پيروي کُو. ”

۲۰ پَتْرُس دَوَر خورَد و اَمُو يار رِه دِيد که عيسِي اُو رِه دوست دَشْت و اُو از پَس اَزوا مِيَمَد.
 اِي اَمُو يار بُوَد که د سِر نَانِ شَاو د شَانِه عيسِي تَكِيه کُدَد و کُفَتُد: ” يَا مَولا، اُو نَفَرِ که
 تُو رِه د گِير مِيدِيه، کِي اَسْتِه؟ ” ۲۱ ” وختِيکه پَتْرُس اَمُو يار رِه دِيد، از عيسِي پُرسان کد: ”
 يَا مَولا، د بارِه اَزُو چِي مُوگِي؟ ” ۲۲ ” عيسِي دَزُو کُفَت: ” اگِه ما بَخايِم که اُو تا اَمَدونِ ازمِه
 بُمَنه، دَز تُو چِي؟ تُو ازمِه پيروي کُو. ” ۲۳ ” پَس امِي توره د بَيْن بَرارو تِيَت شُد که ” اَمُو يار
 هِيچ نَمومَرِه. ” مِگَم عيسِي قَد اَزُو نَكُفَتُد که ” اُو نَمومَرِه، ” بَلکِه کُفَتُد: ” اگِه ما بَخايِم که
 اُو تا اَمَدونِ ازمِه بُمَنه، دَز تُو چِي؟ ”

۲۴ ای اونمویار آسته که د باره امزی چیزا شاهدی میدیه و امی چیزا ره نوشته کده و مو
میدنی که شاهدی ازو راست آسته. ۲۵ عیسیٰ غدر کارای دیگه ام انجام دد که اگه هر کدم
ازوا جدا جدا نوشته شنه، فکر مونم که دنیا ام گنجایش امزو کتابای نوشته شده ره ندره.